

ZDISLAVA

měsíčník litoměřické diecéze

Ročník XII

číslo 5 – květen–červen 2007

www.biskupstvi-ltm.cz

Báječný den!

Poutní setkání vikariátů v České Lípě

Dnes jsem prožila báječný den! Tolik známých i neznámých bratří a sester v Kristu, zástupy našich duchovních otců s otcem biskupem Pavlem Posádem v čele, krásná hudba a všudypřítomná láska našeho Pána určitě zanechala stopy nejen v mém srdci. Na pouť do České Lípy se sjelo na 300 lidí z vikariátů Česká Lípa a Mladá Boleslav.

Začátek dne odstartovalo společné slavení mše svaté doprovázené hudbou a zpěvem místního chrámového sboru. Bazilikou Věch svatých se rozléhala Ebenova Truverská mše za doprovodu kytar a fléten. Milý otec biskup hlásal zvučným hlasem slovo Boží a já byla unešena.

dokončení na straně 20

Jablonné poutníky stále přitahuje

Poslední květnovou sobotu se tradičně koná v Jablonném hlavní pouť ke sv. paní Zdislavě. Navíc na letošní rok připadá 100. výročí beatifikace Paní Zdislavy, a tak se vše snaží toto událost připomínat. K průběhu tohoto poutního dne, stejně jako k předchozímu zahájení poutní sezony se vrátíme v následujících číslech.

Dvojitá pouť v Hejnicích

Třetí pouť vikariátů se konala v Hejnicích a byla spojena s tradiční Mezinárodní poutí smíření. Proto se zde sešli věřící nejen z libereckého a turnovského vikariátu, ale i další věřící z Čech, Německa, Polska a Lužice. Mezi poutníky byli i ministři Karel Schwarzenberk a Cyril Svoboda, primátor Liberce Jiří Kittner a další významné osobnosti. I k této pouti se vrátíme příště.

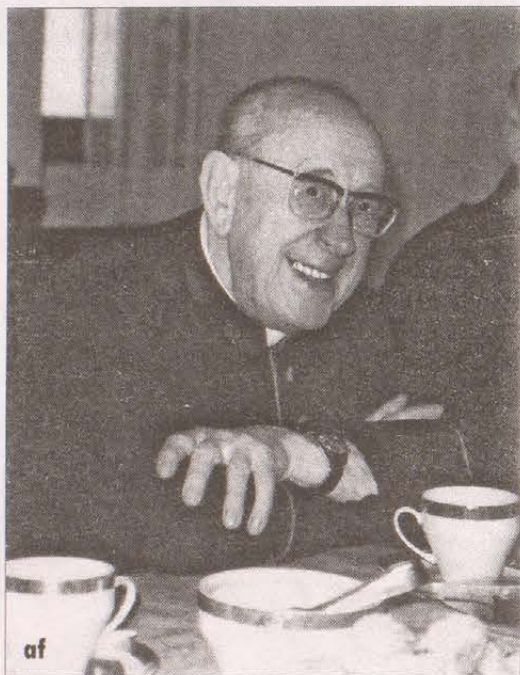

„Můj Ježíši, milosrdenství ...“

S vírou ve vzkříšení oznamujeme, že Nejvyšším Veleknězem byl na věčnost povolán jeho věrný kněz

Msgr. ThLic. Václav ČERVINKA, čestný papežský prelát

Narodil se v Českém Dubu 16. 1. 1922. Jako chlapec byl vychováván ve sboru choralistů na Svaté Hoře a později v Biskupském gymnasiu v Bohosudově. Pro bohoslovecká studia se rozhodl po příkladu svých bratrů Karla a Jaroslava. Kněžské svěcení přijal 29. 6. 1946 v Praze. Jako novokněz byl 1. 8. 1946 ustanoven kaplanem v Semilech. Po roce je povolán do Prahy jako vicerektor bohosloveckého semináře a 1. 7. 1948 přechází s bohoslovci do Litoměřic. Od 1. 10. 1948 je poslán kaplanovat do Železného Brodu, kde

zároveň zastává službu administrátora ve Bzí a Šumburku-Jistebku. V únoru 1951 přichází do Dubé, odkud postupně administruje i okolní farnosti Bořejov, Deštná, Medonosy, Pavlovice a Tuhaň. V roce 1970 je mu udělen titul osobního děkana. Dne 28. 9. 1972 je ustanoven hilleánským kanovníkem litoměřické Svatoštěpánské kapituly a od října nastupuje úřad administrátora litoměřického děkanství. Zároveň spravuje nedaleké Žitenice. Od 1. 9. 1974 je jmenován rektorem kněžského semináře a tuto službu koná třináct let do 31. 12. 1982. Během rektorského úřadu je v lednu 1982 jmenován arcibiskupským radou olomoucké arcidiecéze a v říjnu téhož roku soudcem interdiecézního soudu v Praze. V lednu 1983 přichází pracovat na litoměřickou biskupskou konzistoř a 11. 4. 1995 přijímá službu probošta litoměřické kapituly, kterou koná tři roky. Za svou pečlivou a záslužnou práci je 28. 2. 1997 papežem Janem Pavlem II. jmenován čestným papežským prelátem.

Pravidelně posilován svátostmi Církve zemřel v litoměřickém hospici sv. Štěpána v úterý 15. května 2007.

Rozloučili jsme se s ním ve středu 23. května 2007 v 10 hodin slavením Eucharistie v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích a poté byly jeho ostatky uloženy do kanovnícké hrobky na litoměřickém hřbitově, kde bude očekávat slavný den vzkříšení.

Jeho dobrou duši doporučujeme do vašich modliteb a do Oběti Nejsvětější.

- + Pavel, biskup litoměřický
- + Josef, emeritní biskup litoměřický
- probošt a kanovníci Svatoštěpánské kapituly
- a spolubratři kněží litoměřické diecéze

Vážení přátelé

tato Zdislava vychází, stejně jako minulé, s větším počtem stránek, než je běžné. A stejně jako minule se nám do ní nevešly informace o všech významnějších událostech naší diecéze. Lépe řečeno, nevešly se v plném rozsahu. Budeme se k nim postupně vracet v letních číslech.

Velký počet a rozsah akcí v naší diecézi, které proběhly v poslední době, znamená více než plné vytížení redakčního kolektivu. Navíc v tomto období vážně onemocněl zástupce šéfredaktora, P.Mirek Dvouletý. Proto nejsou v tomto čísle uveřejněny správné odpovědi na minulý kvíz, fotohádku a tajenka křížovky a nebylo možné vylosovat ze správných odpovědí. Museli jsme odložit a věříme, že se podaří uveřejnit co nejdříve. Vzpomeňme si na P. Mirka v modlitbě, jeho vzkaz uveřejněný na Skype tak i zní: Prosim o modlitbu.

Se Zdislavou jste se měli možnost setkat na všech čtyřech poutích vikariátů, někde se stánkem, jinde se stanem. Na oslavy výročí 950 let kapituly v sobotu 9. června se snažíme zajistit stany dva, v jednom by měla být ukázka satelitního příjmu Televize Noe. Zatím není vše jisté, ale doufáme, že se podaří.

Další Zdislava by měla vyjít na přelomu června a července. V ní se chceme ještě vrátit ke květnovým poutím v Jablonném, zatím místo nestačilo stejně jako na pouť vikariátů v Hejnicích. Vrátime se k úmrtí a pohřbu Mons. V.Červinky i ve vzpomínkách. Bude pokračovat seriál rozhovorů s kanovníky Svatoštěpánské kapituly. Doufáme, že na oslavách se nám podaří i rozhovory s kanovníky, kteří jsou jinak mimo diecézi. Chceme uveřejnit i něco z přednášek na sympoziu k 950 letům kapituly, ale přednášek má být jedenáct a tak budeme muset uveřejňovat postupně. A také tu budou články a fotografie od našich čtenářů. Náměty, které si najdou ve svém blízkém i vzdálenějším okolí, se necháme překvapit.

Oslavy Kapituly sv. Štěpána v Litoměřicích jsou přede dveřmi

Už jsme asi mnohokrát zaslechli v posledním čase název Svatoštěpánské kapituly v Litoměřicích. Je ale otázkou, co si pod tímto slovním spojením umíme představit. Jaký obsah má pro nás tento pojem.

Je možné, že většina z nás už ví, že tato instituce slaví v tomto roce pozoruhodné výročí 950 let od svého založení knížetem Svytlahem v roce 1057. Můžeme si říct, že to je jistě úctyhodná řádka let a že žádná jiná instituce se nemůže pochlubit tak dlouhou existencí a působením.

O to překvapivější bude pro mnohé zjištění, že kapitula i v naší době přezívá.

Je sice pravda, že asi není na nějakém vrcholu rozkvětu, ale jistě stojí za to seznámit se s její historií, která je víc než pozoruhodná.

V době vzniku Svatoštěpánské kapituly patřily Litoměřice hned po Praze k jednomu z nejdůležitějších měst.

Je pozoruhodné také to, že existuje takzvaná „zakládací listina“, pocházející podle názorů historiků z roku 1057, která dotvrzuje, jak dnes víme z dalších souvislostí, už tehdy možná celou desítku let trvající kapitulu.

Zájem o výročí Svatoštěpánské kapituly neprojevuje jenom církev a věřící lidé, ale k našemu překvapení nemalou pozornost tomuto jubileu věnuje i svět vědy a kultury.

Tak například Universita Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem uspořádá vědecké sympozium s mnoha velmi pozoruhodnými přednáškami, které se budou tímto tématem zabývat z nejrůznějších úhlů pohledu a aspektů. Tak například se bude jednat o poslání Kapituly ve vývoji církve,

nebo o Kapitule jako o centru katolické reformy. Jiná přednáška se bude zabývat tématem: Dějiny litoměřické kapitulní knihovny a na programu jsou mnohá další témata. Sympozium se bude konat v pátek dne 8. června 2007 v Divadle Karla Hynka Máchy v Litoměřicích. Stále je možno se ještě přihlásit.

slavné latinské zpívané nešpory v katedrále za účasti mnoha zástupců kapitul z Čech, Moravy a také ze zahraničí.

To hlavní však bude slavná pontifikální mše svatá s našimi biskupy a mnoha dalšími vzácnými hosty příští den v sobotu 9. června 2007 v 10.00 hod. v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích.

Poděkujeme Bohu za neuvěřitelně bohatou, téměř tisíciletou historii této kapituly a budeme vyprošovat světlo a sílu Ducha svatého a Boží pomoc pro nové a odvážné kroky, které má kapitula před sebou.

Celé oslavy pak vyvrcholí v sobotu večer v 19.00 hod. koncertem duchovní hudby v katedrále.

Nezbývá než vás všechny pozvat k účasti na těchto oslavách. Věřím, že si každý z vás najde přesně to, co ho nejvíce potěší, co vás bude moci obohatit. Vždyť o to přesně jde. Aby nás toto jubileum kulturně, duchovně a nábožensky pozvedlo. Abychom se hojně nadechli něčeho, co dýchá historií a je zároveň posilou pro náš současný život.

Jsem přesvědčen, že tyto oslavy budou velkým zážitkem nejen pro věřící, ale také

pro všechny obyvatele města Litoměřic, pro další obce, které jsou jmenovány v zakládací listině a proto také slaví své výročí původu a vzniku.

Výročí 950 let Svatoštěpánské kapituly se může stát velkou událostí pro celé Severní Čechy, ba dokonce by mělo svým významem překročit daleko za hranice naší diecéze.

Mons. Pavel Posád, biskup litoměřický

Biskupství litoměřické, Filozofická fakulta Univerzity Jana Evangelisty Purkyně,
Státní oblastní archiv v Litoměřicích a Město Litoměřice
pořádají
pod záštitou biskupa litoměřického Mons. Mgr. Pavla Posáda,
starosty města Litoměřice Mgr. Ladislava Čihupáče,
hejtmana Ústeckého kraje Ing. Jiřího Šulce a rektorky UJEP doc. Ing. Ivy Blischelové CSc.

OSLAVY 950. VÝROČÍ ZALOŽENÍ LITOMĚŘICKÉ KAPITULY

Program oslav:

PÁTEK 8. ČERVNA 2007	SOBOTA 9. ČERVNA 2007
ODBORNÉ SYMPOZIUM 9:30 - 16:30 hod. v Městském divadle K.H. Máchy	PONTIFIKÁLNÍ MŠE SVATÁ 10:00 hod. v katedrále sv. Štěpána
SLAVNOSTNÍ NEŠPORY 19:00 hod. v katedrále sv. Štěpána	VÝSTAVA ARCHIVNÍCH DOKUMENTŮ 14:00 hod. zahájení výstavy v prostorách biskupské rezidence výstava potrvá do 12. června otevírací doba od 10:00 do 17:00 hod.
	SLAVNOSTNÍ KONCERT 19:00 hod. v katedrále sv. Štěpána Miloš Bok, Václav Krahulík a Ústecký dětský sbor

Akce s uskutěněním za finančního přispění Města Litoměřice, Ministerstva kultury ČR
a Ústeckého kraje.
Blíže informace najdete na: <http://tl.ujep.cz/kapitula/>

Večer téhož dne bude v biskupské rezidenci vernisáž výstavy těchto mimořádně vzácných originálů. Protože se jedná o velmi staré materiály, bylo zapotřebí udělat mnohá opatření, jako například zajistit speciální klimatizované vitríny, zvláštními fóliemi polepit okna proti vnikání ultrafialového záření apod.

Nezapomenutelným duchovním zážitkem jistě budou v 19 hodin večer

Národní fórum mládeže Tábor

Po pěti letech se v jihočeském Táboře konalo v pořadí třetí Národní fórum mládeže, které je předzvěstí Celostátního setkání mládeže, které v tomto městě proběhne v srpnu letošního roku. Přes 50 delegátů ze všech českých i moravských diecézí a na 30 pozorovatelů z řad kněží, řeholí, hnutí a komunit diskutovalo nad hlavním tématem fóra „Solidarita uvnitř farního společenství i mezi farnostmi navzájem“. Společenství mladých katolíků přijelo do Tábora podpořit i několik biskupů.

Čtyřdenní setkání bylo zahájeno modlitbou o vylití Ducha svatého a následným úvodním programem, při kterém byli představeni všichni delegáti, pozorovatelé i členové přípravných skupin.

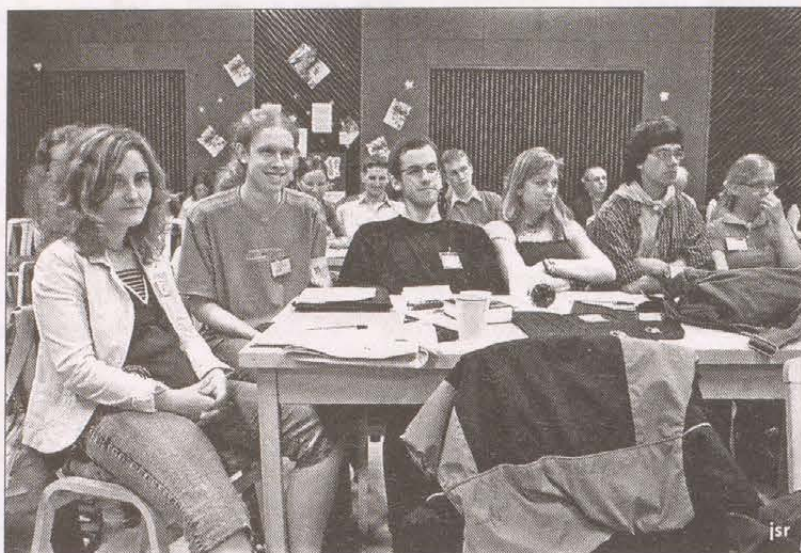
Mottem celého setkání byl úryvek z encykliky papeže Benedikta XVI.: „Programem křesťana, (...), Ježíšovým programem je „vnímavé srdce“. Takové srdce vidí, kde je zapotřebí lásky, a podle toho také jedná.“ K tomu také následující den směřovala slova o biskupa Václava Malého a o biskupa Karla Herbstu, který svou katechezi začal citátem: „Jak byste chtěli, aby druzí činili vám, tak čiňte vy jim!“ Během pátku vystoupili samotní delegáti a pozorovatelé se svými příspěvky. Hlavní myšlenky měli možnost podrobněji rozvést v odpoledních workshopech a závěry z jednání pracovních skupin pak zazněly při večerním shrnutí prvního dne fóra.

Sobotní den byl od začátku ve znamení jednání a diskutování. Zástupci z diecézí celé dopoledne podrobně probírali své náměty a připomínky k současné pastoraci mládeže a pokusili se navrhnout jejich řešení.

V závěrečném dokumentu mladí lidé poděkovali církvi za naslouchání a možnost vyjádřit své názory i návrhy. Hlavní část dokumentu je věnována podnětům, které delegáti předkládají nejen biskupům a kněžím jako představitelům církve, ale i celému společenství věřících. Jako důležité vidí mimo jiné zlepšení komunikace ve farnostech, rozšíření nabídky osobní formace a vzdělávání, zapojení schopných pastoračních asistentů do života farností nebo možnost podílet se na rozhodování o dění ve farnosti.

Při závěrečném sobotním programu nesměla chybět mše svatá v klokoťské bazilice a prohlídka Klokoť, kde se v srpnu uskuteční Celostátní setkání mládeže.

Aneta Hrabovská, tiskový tým

Litoměřická delegace se na fóru neztratila

Fórum mládeže, které se koná vždy před celostátním setkáním mládeže, je dobrou příležitostí pro mladé vyjádřit se k aktuálním problémům církve. Z naší diecéze tuto možnost dostalo pět delegátů, Klára Landová a Hynek Bartoš z Litoměřic, Klára a Fanda Žákovi z Chomutova a Vašek Novák z Mladé Boleslavi. Setkání se také zúčastnila řada pozorovatelů včetně celého vedení litoměřického centra mládeže. Zapojili jsme se do otevřené diskuze na téma farnost a solidarita. Přednesli jsme také krátký příspěvek za naši diecézi, který je zde otisknut. Pracovali jsme v diskusních skupinkách, společně jsme se modlili a naslouchali katechezím biskupů. Z celého fóra vznikly také závěry, které jsou k dispozici na www.signaly.cz. Teď je důležité snažit se tyto věci uvést do života, každý podle svých možností. Vždyť církev, to jsme my!

Příspěvek delegátů litoměřické diecéze do diskuse na téma farnost a solidarita

Milí Boží přátelé,

dovolíme si vám nyní nabídnout pohled na život v církvi a s církvi, jak jej vnímá mládež litoměřické diecéze.

Nejprve bychom chtěli vyjádřit naše poděkování všem těm, kteří nejen vzali na vědomí podněty z minulého fóra mládeže, ale také se jimi inspirovali.

Nyní několik našich postřehů:

- V naší diecézi se rozjíždí nebo již dlouho existuje spousta aktivit pro mladé. Ať je to pěší pouť, setkání mládeže, živý růženec či internetové fórum, všude je vidět nasazení aktivních lidí, kteří mají svou diecézi rádi a nebojí se pro ni něco udělat. Zároveň si také uvědomujeme, jak důležitá je vzájemná komunikace a snaha o nekrytí termínů konaných akcí. Máme se také co učit v umění předávat své zkušenosti mladší generaci, což je nezbytně nutné pro kontinuitu fungování jednotlivých společenství.

- S radostí pozorujeme zřetelný růst křtů dospělých a vznik nových křesťanských rodin, což je obrovským potenciálem do budoucna, otázkou zůstává, zda a jak se s konvertity pracuje po

křtu, abychom je záhy zase neztratili pro naši nevšímavost a lhostejnost.

▪ Všimli jsme si obecného nešvaru uzavřenosti za dveřmi našich chrámů a na leckterém místě zúžení pojetí křesťanství na pouhou formu liturgického shromáždění. Nejsme také dostatečně pozorní k nově příchozím do farnosti.

▪ Víme, že pojem mládež vystihuje široký věkový rozptyl. Zdá se nám, že současné aktivity se zaměřují na kritický věk kolem dospívání, (což je jistě dobře), ale ti starší často zůstávají ve svých problémech sami. Mezi pubertální mládež už nepatří, rodinu ještě nemají, takže co s nimi? Je potřeba si těchto lidí všimnout a pomoci jim s jejich vstupem do opravdového života, aby do něj nevcházeli naivně, ale jako opravdu dospělí křesťané.

▪ Vidíme, jak kněží jsou zavaleni starostmi o majetek a na duše leckdy nezbyvá energie a čas. Při pohledu do budoucna je nám jasné, že čím dříve se nastartuje reforma farností a přesun hmotné odpovědnosti na vhodné (opakujeme vhodné!) odborníky, tím lépe pro nás.

▪ Média. Chceme pochválit redakci Katolického týdeníku za znatelný pokrok v poslední době, ale stále v něm postrádáme pravidelnou rubriku pro mládež. Alarmující je pro nás vztah církve a médií obecně. Komunikace ze strany církve je často neprofesionální, chybí mediální strategie a kvalifikovaní tiskoví mluvčí. Vnímáme potřebu netutlat církevní aféry (a jít s pravdou ven.) Důležité je také zapojení nás samých, nebát se psát a posílat své příspěvky do médií tohoto světa. Také kauza okolo svatovítské katedrály nevyznívá nyní v lepší pohled na církev.

▪ Trápí nás uspěchanost a časová tíseň v tak zásadní a intimní věci, jakou je svátost smíření, upozorníme na nejednotný výklad sexuální morálky, což vede u mladého člověka k ještě větším zmatkům.

▪ Opakujeme žádost z minula o nepodceňování přípravy na svátost manželství.

▪ Je smutné, že existuje rivalita mezi farnostmi, resp. jednotlivými faráři (namísto spolupráce a podpory).

▪ Pálí nás, že někteří kněží neinformují mladé ve své farnosti o pořádaných akcích pro mládež a fara je jen naprosto nedobytným sídlem faráře.

▪ Leckdy nechápeme lehkotvážné ekonomické kroky typu po nás potopa.

A na závěr si dovolíme upozornit na náš „lokální problém“, který nás však bolí nejvíce.

Mohli jsme vám tvrdit, že je u nás všechno oukej, ale my si řekli NE! A když pravdu,... tak pro všechny!!!

Jde o déletrvající formální bezvládní na litoměřickém biskupství, kdy otec biskup Pavel nemá potřebné pravomoci a rozhodují za něj jiní. Mládež cítí otcovskou lásku svého pastýře a nechápe tuto neřešenou situaci.

Na tomto místě chceme také poděkovat všem obětavým pastýřům, sekci pro mládež a dalším za veškerou práci pro mladé.

Děkujeme za vaši pozornost.

Vnímavé srdce vidí, kde je zapotřebí lásky, a podle toho také jedná.

Páteční dopoledne zahájil biskup Václav Malý úvodním slovem na téma solidarita. Mluvil o tom, co solidarita je a co není. Také upozornil, že k ní patří i mezilidská setkání, ne jen vidět člověka v nouzi, ale také s ním být a vnímat ho. Není to jen soucit, ale něco mnohem víc. Nejedná z důvodu převahy, ale rovnosti s druhými.

Následně přišly na řadu příspěvky jednotlivých delegátů. V nich byla zpravidla představena diecéze či jiné seskupení, které prezentovalo svůj příspěvek a následně byly nastíněny problémy a návrhy na jejich řešení. O přednesených příspěvcích a hlavních tématech fóra se poté hovořilo v menších skupinkách. tch

Sedm proseb v modlitbě Otče náš – VI. díl

Odpusť nám naše viny – jako i my odpouštíme našim viníkům

Skutečnost, že existuje odpuštění, svědčí v našem životě o tom, že láska je v světě mocnější než hřích. Kdyby to tak nebylo, byl by to hrozný svět.

Tato pátá prosba Otčenáše se od jiných liší tím, že její splnitelnost je podmíněna i naší osobní snahou. Konkrétně snahou o odpuštění a o usmíření. Je to logické jako fyzikální pokus: odmítneme-li odpustit našim bratřím a sestrám, naše srdce se uzavře a jeho tvrdost je učiní nepropustným pro milosrdnou lásku Otce.

V Ježíšově podobnosti je věc postavena opačně. Nejprve je to člověk, kdo zakusil Boží lásku – Jeho odpuštění a takto povzbuzen má jít a činit podobně. Na tom můžeme vidět nesmírnou Boží dobrotu, že přichází s nabídkou usmíření vždy jako první.

Jeden král si vyžádal účty od svých služebníků. Přivedli mu jednoho, který

mu byl dlužen mnoho tisíc hřiven. Protože mu je nemohl vrátit, rozkázal ho pán prodat se vším, co měl. Tu mu padl služebník k nohám a na kolenou prosil: „Měj se mnou strpení a všechno ti vrátím!“ Pán se ustrnul nad oním služebníkem, propustil ho a celý dluh mu odpustil. Sotva však vyšel ten služebník ven, potkal jednoho ze svých spoluslužebníků, který mu byl dlužen sto denárů; chytil ho za krk a ječel: „Zaplat mi, co jsi dlužen!“ Jeho spoluslužebník ho prosil na kolenou: „Měj se mnou strpení a zaplatím ti to!“ On však nechtěl, šel a dal ho do vězení.

Když se to král dozvěděl, dal si ho zavolat a řekl mu: „Služebníku zlý, celý tvůj dluh jsem ti odpustil, když jsi mě prosil; neměl ses i ty smilovat?“ A velmi se král rozhněval a dal ho do vězení, dokud nezaplatí celý dluh.

Tak bude s vámi jednat i můj nebeský

Otec, jestliže ze srdce neodpustíte každý svému bližnímu. (Mt 18, 23nn)

Láska, jako Kristovo tělo, je nerozdělitelná: nemůžeme milovat Boha, kterého nevidíme, jestliže nemilujeme bratra nebo sestru, které vidíme.

Jistě není lehké a není ani v naší lidské moci necítit více urážku a zapomenout na ni beze zbytku; avšak srdce člověka, které se nabídne Duchu svatému, promění ránu v soucit a očistí paměť tím, že přemění urážku na přímilovu.

A kdyby člověk zatvrdil své srdce neodpuštěním, Pán Ježíš nám ustanovil svátost smíření. Vyznáním hříchů se naše srdce otevírá jeho milosti. Co Boha nejvíce zavazuje, aby nás vyslyšel, je totiž náš pokoj, svornost a jednota celého věřícího lidu v Otci, v Synu a v Duchu svatém.

připravil P. Miroslav Dvouletý

Cyklus Desatero – IV. přikázání, 4. díl

Cti otce i matku, jak ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh, abys byl dlouho živ a dobře se ti vedlo na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh (Dt 5, 16)

Proti přikázání „Ctit rodiče“ se děti provinují: 1. neposlušností ohledně mravů, nesvědomitostí v náboženském životě, vzdělávání se, vážným porušováním domácího pořádku, útekem z domova. 2. nenávisť vůči rodičům, přáním zlého, projevy takových postojů, zlým zacházením, těžkým zarmucováním, netečností ve vážných potřebách rodičů (nouzi, zvláště duchovní); nadávkami, zlořečením, výsměchem, nespravedlivým zapřením rodičů, jejich bitím;

Rodiče jsou zase povinováni vůči dětem láskou, tělesnou, duševní a duchovní péčí.

Tělesná péče se týká života, zdraví, životosprávy. Duševní péče se týká výchovy a vzdělání, aby děti mohly žít úměrně svému stavu. Duchovní péče se týká především nauky, příkladu a nápravy. Nauka se týká víry a mravů, včasného křtu, zpovědi a eucharistie, výchovy k ctivosti a volby dobrých škol.

Náprava špatného chování žádá

nemlčet k hříchům, bojovat proti chybám vhodnou formou (ne přílišnou přísností), srv. Kol 3, 21.

Proti těmto povinnostem se rodiče provinují:

- proti lásce nenávisť, tupením, vyháněním z domova, nadměrnou tvrdostí, naopak tzv. opičí láskou, různě rozdělenou přízni mezi děti (macecha).

- proti tělesné péči nesvědomitou životosprávou těhotných žen, zanedbáním povinné péče o život a zdraví, odpíráním potřebných pokrmů (kojení), zaviněnou ztrátou majetku, potřebného pro děti.

- proti duševní péči zanedbáním výchovy a vzdělání, nátlakem při volbě povolání, stavu, manželství.

- velmi závažným proviněním je zanedbání náboženské a také mravní výchovy.

Praxe však ukazuje, že z nepřijetí víry dětmi nebo nesetrvání v ní lze vždycky vinit rodiče, v názorově

pluralitní společnosti je člověk oproti dřívějším časům vystaven řadě odstředivých vlivů.

Vztah matka-dítě je bezprostřední, vnitřní, tělesně-citově orientován, vztah otec-dítě otvírá víc dítěti pohled na svět a značně ovlivňuje u dítěte obraz Boha. Výchova k rodičovství znamená, že místo improvizujícího diletantismu dosud nezralých rodičů se vyžaduje „profesionální“ přístup, umožňovaný organizovanou rodičovskou výchovou.

Rodiče jsou také jediní kompetentní sexuální vychovatelé svých dětí, jak zdůrazňuje Prohlášení pontifikální rady pro rodinu z 21. 11. 1995. Dokument žádá individuální včasné (tedy ne předčasné) poučení o sexu jako projevu lásky s největší citlivostí vždy v rámci morálky, s připomenutím cudnosti jako důležité součásti duchovního života a spatřuje nejlepší formu této výchovy v příkladu rodičů.

připravil R.D. Alois Heger

Svátost pomazání nemocných

K pozemskému životu člověka náleží i nemoc, utrpení a smrt. Mnozí lidé považují za krásnou smrt, při níž člověk odejde náhle, bez bolesti, takřka bez vědomí, že odchází. Náhlá a navenek bezbolestná smrt může být ale zároveň hrozným probuzením. Věřící křesťané se na smrt a předchozí utrpení dívají jinak. Pro ně je krásnou smrt, na kterou se dobře připravili a kterou správně prožili. Velkou pomoc k pochopení a přijetí smrti jim nabízí a dává Kristus ve svátosti pomazání nemocných.

„Svátostí pomazání nemocných a modlitbou kněží doporučuje celá církev své nemocné trpícím a oslavenému Pánu, aby jim ulehčil a zachránil je. Vybízí je, aby se dobrovolně přidružili ke Kristovu utrpení a k jeho smrti, a tak byli prospěšní Božímu lidu“ (2. vatikánský koncil, LG 11).

Nemoc – problém i výzva

Nemoc a utrpení vždy patřily k nejdůležitějším problémům, které podrobují lidský život zkoušce. V nemoci člověk zakouší vlastní bezmocnost, vlastní meze a svou ohroženost. Každá nemoc nám může dát zahlédnout smrt. Nemoc může vést k úzkosti, k uzavření do sebe, někdy dokonce k zoufalství a vzpouře proti Bohu. Může však také napomáhat člověku k větší zralosti, pomoci mu rozlišit v jeho životě, co není podstatné, aby se zaměřil na to, co je důležité. Velmi často nemoc vyvolává hledání Boha a návrat k němu.

Bible nám přináší mnohá svědectví o tom, jak člověk Starého zákona proží-

val svou nemoc před Bohem. Před ním také proléval slzy nad svou nemocí a od něho, Pána života a smrti, si snažně vyprošoval uzdravení. Nemoc se pro něj stávala cestou obrácení a Božím odpuštěním začínalo mnohdy i jeho uzdravení.

Kristův soucit s nemocnými a jeho četná uzdravení nemocných všeho druhu jsou jasným znamením skutečnosti, že „Bůh navštívil svůj lid“ (Lk 7, 16) a že Boží království je blízko. Ježíš nemá jen moc uzdravovat, nýbrž i odpouštět hříchy: přišel uzdravit úplně celého člověka, duši i tělo; je lékařem, jakého nemocní potřebují. Jeho soucit se všemi trpícími jde tak daleko, že se s nimi ztotožňuje: „Byl jsem nemocen a navštívili jste mě“ (Mt 25, 36).

Z evangelia víme, že Kristus vyslal své apoštoly do různých míst a přikázal jim, aby jako on hlásali příchod Božího království. Přitom ho měli následovat i ve službě soucitu a uzdravování. „Vydali se tedy na cesty a hlásali, že je třeba se obrátit. Vyháněli mnoho zlých duchů, pomazávali olejem mnoho nemocných a uzdravovali je“ (Mk 6, 12-13).

Apoštolská církev konala podle svědectví svatého Jakuba zvláštní obřad, jímž se snažila plnit Kristův příkaz: „Uzdravujte nemocné!“ (Mt 10, 8). Zaznamenal ho ve svém listu slovy: „Je někdo z vás nemocný? Ať si zavolá představené církevní obce a ti ať se nad ním modlí a mažou ho olejem ve jménu Páně; modlitba spojená s vírou zachrání nemocného, Pán ho pozdvihne, a jestliže se dopustil hříchů, bude mu odpuštěno“ (Jak 5, 14-15). Tradice v tomto obřadu rozpoznala jednu ze sedmi svátostí církve.

V liturgické tradici jak východní, tak západní, jsou od dávných dob svědectví o pomazání nemocných prováděném posvěceným olejem. Během staletí bylo pomazání nemocných udělováno stále výlučněji těm, kteří už umírali. Z toho důvodu dostalo název „poslední pomazání“. Navzdory tomuto vývoji liturgie nikdy nepřestala prosit Pána, aby nemocný znovu nabyl zdraví, může-li to prospět jeho spáse.

Pomazání nemocných

Apoštolská konstituce Pavla VI. „Sacram unktionem infirmorum“ stanovila: „Svátost pomazání nemocných se uděluje nemocným v nebezpečí smrti tak, že se mažou patričně posvěceným olejem (olivovým nebo jiným rostlinným) na čele a na ruku a říká se přitom jedenkrát: „Skrze toto svaté pomazání ať tě Pán pro své milosrdenství posílí milostí Ducha svatého, ať tě vysvobodí z hříchů, ať tě zachrání a posílí.“

Pomazání nemocných není svátostí jen pro ty, kdo se ocitli v krajním ohrožení života. Proto je příhodná doba pro její přijetí jistě už tehdy, když věřící začíná být v nebezpečí smrti pro nemoc a stáří. Může být přijata i vícekrát během života. Může být slavena individuálně nebo skupinově, v rodině, v nemocnici nebo v kostele během eucharistie.

Pomazání nemocných mohou udělovat pouze duchovní (biskupové a kněží). Příbuzní nemocného a ostatní věřící mají za úkol nemocného navštěvovat, těšit a povzbudit k tomu, aby se nebál o tuto svátost projevit zájem a pomáhat mu svou modlitbou (Srov. KKC 1499 až 1517).

R. D. Antonín Audy

Kněžské svěcení v Oseku

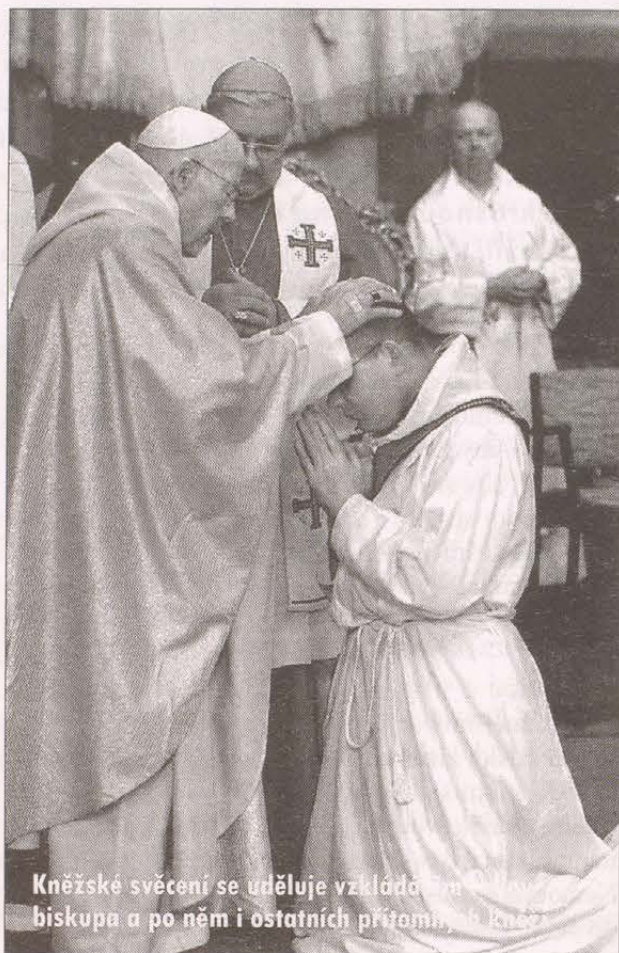
Osecký klášter cisterciáků prožil na letošní svatodušní pondělí 28. května mimořádnou událost. Poprvé po 58 letech se zde konalo kněžské svěcení. Tehdy, rok před likvidací všech mužských klášterů v Československu, šlo ovšem o kněze – salesiána. Tato kongregace zde totiž měla učiliště poté, co cisterciáci po 2. světové válce při odsunu německého obyvatelstva museli klášter opustit. Poslední cisterciák byl vysvěcen ještě dříve, počátkem 40. let 20. století.

V klášteře byl dosud jediným řeholním knězem sám opat Bernhard Thebes, který sem přišel po navrácení kláštera v roce 1991. Za uplynulých 16 let jeho působení vykonal ohromnou práci pro obnovení kláštera. Postupně se hlásila i řada zájemců o řeholní život jak z české, tak z německé strany. Opat Bernhard je posílal jako kandidáty na přípravu do zahraničních klášterů, neboť u nás nefungovala žádná komunita. Dva roky strávili někteří ve francouzském trapistickém klášteře Sept Fons. Tamní pobyt však neplatil za noviciát, a ti, co vydrželi, šli pak na noviciát do rakouského kláštera Heiligenkreuz u Vídně. Tam nakonec ze dvou obstál jediný – nynější novokněz P. Charbel.

P. Charbel Alfred Josef Schubert O.Cist. se narodil roku 1968 v Schillingsfürstu u Rothenburgu ve spolkové zemi Bavorsko (střední Franky). Jeho otec pochází ze Sudet, z Kadaňska. Do oseckého kláštera se přišel poprvé podívat před 10 lety a opat

Bernhard ho tak zaujal, že se rozhodl pro život v cisterciáckém řádu. Dva roky strávil v klášteře Sept Fons, další roky v noviciátě a při studiu v klášteře Heiligenkreuz. V roce 2003 složil věčné sliby pro klášter Osek a v létě 2006 ukončil studium teologie, v prosinci 2006 byl vysvěcen na jáhna a nyní přijal kněžské svěcení.

Svěcení předcházely v klášteře dva dny ve sváteční atmosféře Letnic. V sobotu 26. května se konala valná hromada Spolku přátel kláštera, při které měl salesián a profesor Teologické fakulty Karlovy univerzity v Praze P. Libor Ovečka přednášku o životě kněží a řeholníků za komunistického režimu v Československu. Líčil z osobní zkušenosti těžký život

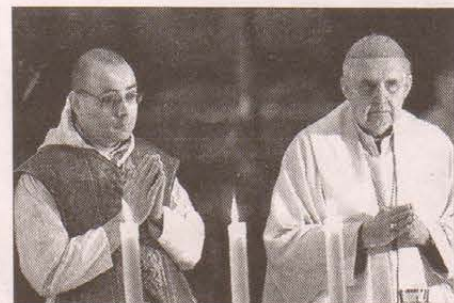
Kněžské svěcení se uděluje vzkládáním rukou biskupa a po něm i ostatních přítomných kněží

Církve a její pronásledování a zvláště život tajně svěcených kněží, kteří mohli působit také jen tajně a měli svá civilní zaměstnání. Na svatodušní neděli 27. května proběhla po pontifikální mši svaté „slavnost národů“ s velkou účastí hostů z Německa. Na klášterním nádvoří vyhrávala k posezení dechová kapela. Odpoledne se pak konal v kostele koncert duchovní hudby, na němž vystupovaly pěvecké sbory z Duchcova a Děčína.

Ke kněžskému svěcení došlo 28. května během pontifikální mše svaté v klášterním kostele Nanebevzetí Panny Marie, kterou sloužil emeritní biskup litoměřický Mons. ThDr. Josef

Slib

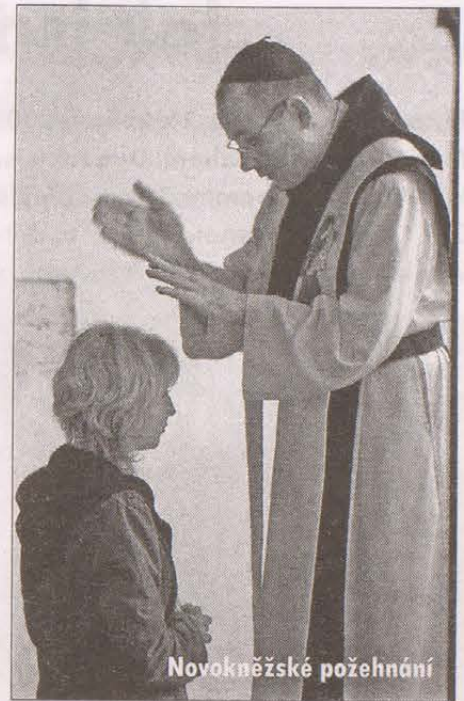
Koukl. Ten byl zároveň světitelem novokněže. Spolu s ním celebrouvalo 25 kněží z Česka i Německa, světicí biskup drážďanský Mons. Weinhold, opat oseký P. Bernhard Thebes, opat z Vyššího Brodu P. Alberich Siwek, generální vikář litoměřický Mons. Karel Havelka. Byli přítomni zástupci mužských klášterů – cisterciáci z Vyššího Brodu a Heiligenkreuzu, trapisté z Nového Dvora v západních Čechách, františkáni z Prahy, ale i řeholnice z ženských klášterů – abatyše z lužických klášterů Marienthal a Marienstern s dalšími sestrami, i české řeholnice, jejichž řády byly internovány za komunismu v Oseku, např. alžbětinky z Prahy.

Byli přítomni zástupci veřejnosti (města Osek), tisku a také příbuzní a maminka novokněže. Shromáždilo se mnoho přátel kláštera, takže byl kostel přibližně 300 osobami zcela zaplněn.

Při bohoslužbě, kterou biskup Koukl sloužil latinsky, se střídaly české a německé modlitby a zpěvy. Pan biskup ve svém proslovu navázal na obsah slavnosti Letnic – seslání Ducha svatého. Duch svatý spojuje vylitím Lásky všechny národy, které přijaly Ježíšovo poselství a víru v Boží Trojici. Kněz má být prostředníkem této Boží lásky. Potřebujeme kněze, aby lidem dnešní doby hlásali radostnou zvěst a získali je zpět ke křesťanské víře. Velká společná účast českých a německých věřících na této slavnosti je příkladem, jak společně pokračovat ve vzájemných vztazích a při smíření. Pan biskup své kázání proslavil česky i německy – je

znám svou výbornou znalostí němčiny i svými dobrými vztahy k německým katolíkům. Obřad kněžského svěcení proběhl v němčině a latině. Po latinském zpěvu *Veni Creator* a vkládání rukou světitelem vkládali ruce na novokněže všichni kněží, přítomní opaté a světicí biskup. Bohoslužbu doprovázel na varhany Jaromír Klügel, asistovalo mnoho ministrantů z Čech i Německa.

Po bohoslužbě se všichni odebrali do křížové chodby kláštera, kde P. Charbelovi všichni blahopřáli a předali mu své dary, ale i přání, aby mu Bůh nadále pomáhal v nové náročné službě Bohu, klášteru a lidem a aby byl věrným pomocníkem pro nemocného opata. Může ho nyní zastupovat při sloužení mše svaté, takže jsou zajištěny denní bohoslužby.

Novokněžské požehnání

Při družné zábavě chutnalo jíst a pít

Mazání rukou novokněže křížem

Slavnostní oběd se konal v krásném sále klášterního refektáře. Připravené stoly a židle sotva stačily pro více než 200 pozvaných hostů. Hostina byla dobře připravena a při družné zábavě chutnalo jíst a pít. Po obědě bylo možno si prohlédnout klášterní knihovnu, kterou dosud spravuje Regionální muzeum v Teplicích. V 15 hodin se na závěr slavnostního dne konalo v kostele novokněžské požehnání, které udělil P. Charbel jednotlivě všem zájemcům.

Svou primiční mši sv. slavil P. Charbel také v oseckém klášterním chrámu v neděli 3. června na slavnosti Nejsvětější Trojice.

N. Krutský, foto jsr (6x)

Jak jsme prožili biřmování

Biřmování se konalo 26. května 2007 v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Ústí nad Labem. Dva roky jsem se připravovali na tuto velkou událost. Připomínali jsem si Ježíšův příslib: „Až na vás sestoupí Duch Svatý dostanete moc a budete mými svědky v Jeruzalémě, v celém Judsku a Samařsku, ano až na konec světa.“ (Sk 1, 8)

Ve skutcích apoštolů pak dále čteme: „Když nastal den letnic, byli všichni shromážděni na jednom místě. Náhle se strhl hukot, jako když se žene prudký víchř, a naplnil celý dům, kde byli. A ukázali se jim jakoby ohnivé jazyky, rozdělily se a nad každým z nich spočinul jeden, všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit rozličnými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat.“ Sk 2 (1-4)

Sesláním Ducha Svatého se „narodila“ Církev. Tři tisíce mužů se nechalo pokřtít. Apoštolové byli naplněni radostí a odvahou. Duch Svatý tak působí i dnes, prosme ho, aby přišel i do našeho společenství.

Letošní svátky jsme mohli prožít něco podobného. Jednadvacet našich bratří a sester přijalo Ducha Svatého.

Modleme se za ně, aby prožili to, co apoštolové o letnicích. Vlití radosti a odvahy.

Prosme, aby také nás Duch Svatý naplnil svými dary a v těch, kteří byli již biřmováni, aby všechny své dary obnovil.

Biřmoval litoměřický biskup Mons. Pavel Posád. Připomenul, že záleží také na každém z nás, jak se daru Ducha Svatého otevřeme. Není tak důležitý vnější prožitek, ale to,

co se působením Ducha Svatého odehrává v člověku.

V okamžiku biřmování se skutečně vichřice opřela do oken kostela a blesky připomínaly plameny o letnicích. Mnozí si povšimli této souvislosti. Po mši svaté pak následovalo pohoštění ve farním domě. Shromáždili se zde biřmovanci, jejich kmotří, rodiče, sourozenci a přátelé, celkem asi sto dvacet osob. Zazněla řada svědectví a osobních zkušeností s působením Ducha svatého, zpívaly se písně s kytarou a jedly chlebičky, které připravila řada obětavých žen z farnosti. Všem, kteří se podíleli na slavnosti, patří velké poděkování. Připravili biřmovancům slavnost, na kterou budou jistě rádi vzpomínat po celý život. A my jim i sobě vyprošujeme to, co tak krásně vyjadřuje mešní svatodušní modlitba:

„Všemohoucí, věčný Bože, podle tvé vůle bylo v posvátném okruhu padesáti dní naplněno velikonoční tajemství. Dej, aby dar, který jsi seslal z nebe, národy rozdělené růzností jazyků sjednotil ve společném vyznávání tvého jména. Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje na věky věků. Amen“

R. D. Miroslav Šimáček

Dlouhá cesta k biřmování

V sobotu 26. května při večerní vigílii přijalo svátost biřmování z rukou otce biskupa Mons. Pavla Posáda celkem 21 biřmovanců v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Ústí nad Labem. Byla to velká událost pro celou farnost.

Všichni biřmovanci se na přijetí této svátosti připravovali poctivě po dobu dvou let pod vedením otce Mirka Šimáčka. Přípravy se konaly vždy každou druhou či třetí sobotu a trvaly celé dopoledne. Po dobu naší přípravy jsme pracovali s knihou *Kompendium katechizmu katolické církve*. Skupina biřmovanců byla velmi rozmanitá co se týče věku jednotlivých členů – nejmladšímu bylo 15 let a nejstaršímu kolem 60 let – a také co se týče vzdělání, povolání a postavení v životě a společnosti – studenti základních, středních a vysokých škol a dále zaměstnanci.

Do naší přípravy patřily také společné víkendy, které jsme prožili celkem dva a byly velmi intenzivní. Společně s otcem Šimáčkem jsme strávili dva prodloužené víkendy na faře v Desné v Jizerských horách. Zde jsme prožili nezapomenutelné chvíle ve společenství i v modlitbě. Letošní květnový víkend byl pro naše společenství poslední společnou akcí před udělením svátosti. Všichni biřmovanci jsme složili připravenou zkoušku formou testu a absolvovali osobní pohovor s otcem Mirkem.

Poslední schůzka biřmovanců byla ve čtvrtek 24. května. Prožili jsme společně mši svatou a přijali svátost smíření. Poté jsme měli nácvik vlastního obřadu, kterého se také osobně zúčastnil otec biskup, a závěrečné setkání na faře.

Všichni jsme napjatě očekávali přijetí Ducha Svatého. Po slavnostní mši svaté a přijetí svátosti biřmování následovalo setkání biřmovanců, kmotrů, farníků a dalších zájemců s otcem biskupem a našimi kněžími v budově fary, kde bylo připraveno výborné pohoštění. Někteří ze zúčastněných nás obohatili svým svědectvím o působení Ducha Svatého v jejich životě a o svých zkušenostech s Duchem Svatým. Zvláště otec biskup se ukázal být zdatným vypravěčem.

Přijetí svátosti biřmování včetně darů Ducha Svatého bylo důležitým okamžikem pro každého z nás, naše rodiny i naše blízké.

Kateřina Horká

Kardinál Christopher Schönborn navštívil naši diecézi

V sobotu 29. května letošního roku, cestou z oslav narozenin Jeho Eminence Miloslava kardinála Vlka, navštívil soukromě své rodné třebenicko Kardinál Dr. Christoph Schönborn, metropolita Vídně a rakouský primas.

Nejprve se pomodlil u hrobů svých předků na sutomském hřbitově a v doprovodu P. Tomasze Dziedzice navštívil sutomský kostelík sv. Petra a Pavla, kde byl před 64 lety pokřtěn.

U pamětní desky otce Ladislava Kubička na třebenické faře

Před kostelem přátelsky pohovořil s představiteli Sutomi, Třebenic a s námi kteří jsme jej příšli přivítat.

S P. Tomaszem Dziedzicem si prohlédl hrádek Skalka ve Vlastislavi a navštívil kostel sv. Václava a od kostela se dlouho díval na hrad svých předků v Dlažkovicích. V Třebenicích si prohlédl a požehnal v současnosti opravovaný kostel Narození Pany Marie. Navštívil farní budovu, kde se dlouze modlil v kapli Božího Milosrdenství. Před odjezdem se krátkou chvílí modlil u pamětní desky tragicky zesnulého otce

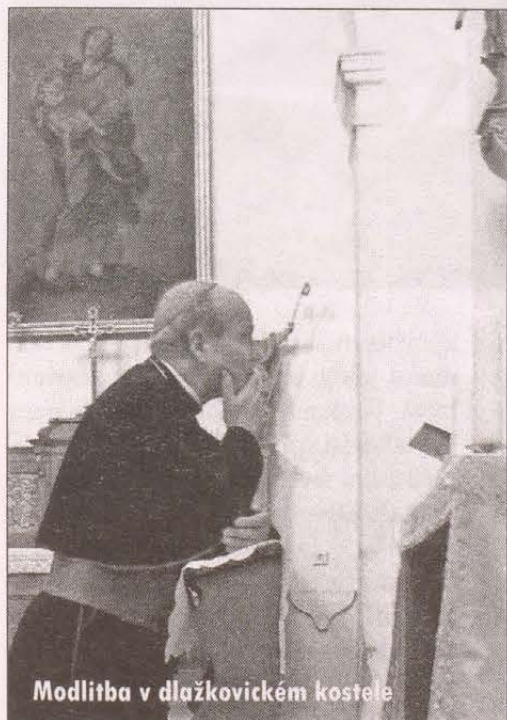
kanovníka Dr. Ladislava Kubička, ctihodného předchůdce našeho R. D. Tomasze Dziedzice.

My všichni, kteří jsme se s ním během jeho téměř pětihodinové návštěvy míst jeho dětství setkali, jsme byli příjemně překvapeni jeho velmi milým a přátelským vystupováním.

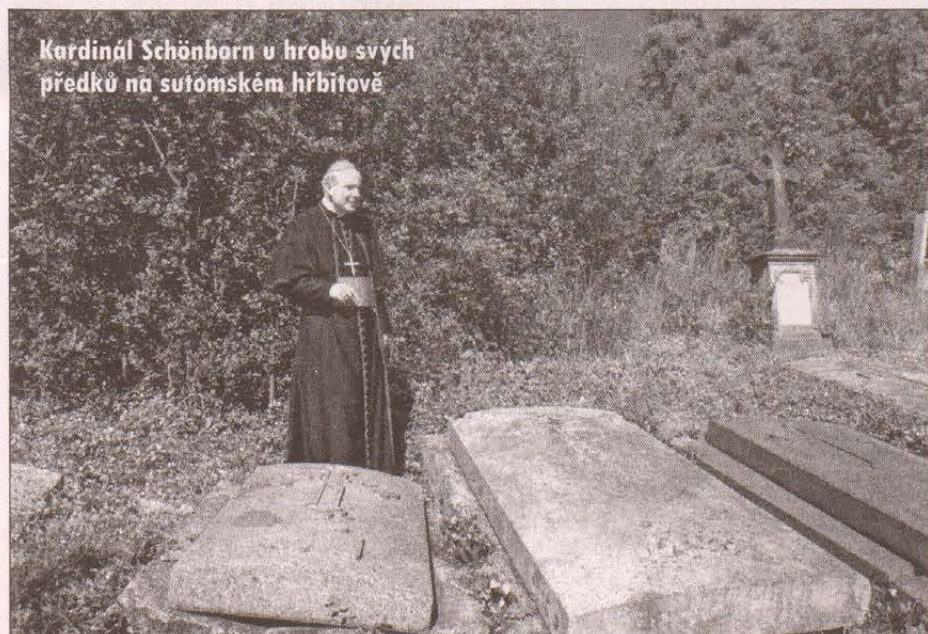
Nám všem udělil své pastýřské požehnání a přislíbil dar modlitby.

Závěrem chci poděkovat všem, kteří se aktivně podíleli na důstojném přijetí tak významné návštěvy.

B. Š.

Modlitba v dlažkovickém kostele

Kardinál Schönborn u hrobu svých předků na sutomském hřbitově

V sutomském kostele (na snímku) byl Christoph Schönborn před 64 roky pokřtěn

R. D. František Opletal

Pro dnešní rozhovor stačilo vystoupat do druhého patra arciděkanství rezidence v Liberci, kde už na mne čekal liberecký arciděkan a kanovník svatoštěpánské kapituly.

Otče Františku, pocházíte z malé vsinky Ruprechtova. Můžete nám povědět více o vašem dětství prožitém na Moravě?

Narodil jsem se v Podomí, v okrese Vyškov. Osmý den po narození jsem byl pokřtěn v Krásensku a ve dvou letech jsme se stěhovali do Ruprechtova. Všechny obce jsou na Dražanské vrchovině. Tatínek byl řezníkem a maminka v domácnosti. Jsme čtyři sourozenci, dva bratři a dvě sestry. V jedenácti letech jsem se hlásil do Fryštáku k salesiánům. Jenže Němci v poslední chvíli první ročník gymnázia zavřeli, a tak jsem šel do měšťanky v Drnovicích.

Myslel jste již tehdy na to, že byste se chtěl stát knězem?

Když jsem vycházel z měšťanky, připomínal mi tatínek, že jsem chtěl jít na kněze, ale já chtěl tehdy jít na kantora, možná vlivem jednoho našeho dobrého učitele. A tak jsem šel do Kroměříže, neboť ve vedlejších Vážanech bydleli známí z Ruprechtova, u nichž jsem bydlel dva roky, pak dva roky přímo v Kroměříži. Po maturitě jsem chtěl jít studovat přírodní vědy, ale správce učitelského ústavu mi to rozmluvil, abych šel kantořit, poněvadž bylo tehdy učitelů málo. A tak jsem se dostal do Melče u Opavy. Ale bylo to jisté Boží řízení. Byl to zbožný slezský kraj, před vyučováním jsme se modlili, a když byl nějaký církevní svátek, šly děti nejdříve do kostela, pak teprve do školy. Tak to trvalo více než dva roky. Učil jsem přírodopis, chemii, fyziku, zeměpis, ruštinu i tělocvik. Druhý rok mě dali na obecnou školu do Fulneku, ale tam se mi nelíbilo, chtěl jsem zpět, a tak jsem si udělal odbornou zkoušku

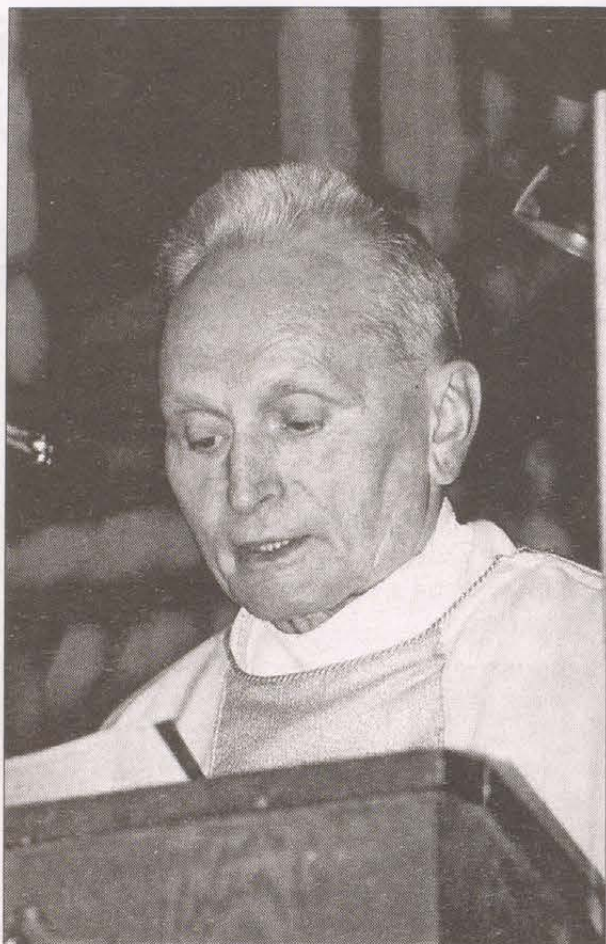
z ruštiny a šel jsem zpátky do Melče.

Byl jste tedy učitelem a tato práce vás bavila. Kdy si vás Bůh povolal ke kněžství?

Zjara 1953 jsem dostal tuberkulózu a po roce jsem z kantořiny úplně vypadl. Velmi mě to mrzelo, poněvadž jsem učil rád, ale pak se to všechno úplně změnilo. V nemoci přišel do vsi P. Stanislav Gotvald, rodák z Ruprechtova, a přemlouval mě, abych šel na kněze. Moc jsem to v úvahu nebral, ale po čase to u mě zvláštním Božím řízením zabralo. Půjčil mi latinu pro samouky, a tak jsem se začal připravovat pro kněžství. V roce 1957 jsem nebyl přijat, až v dalším roce mě přijali za litoměřickou diecézi.

Jste Moravan tělem i duší. Proč jste do semináře nastoupil právě za Litoměřice?

Bylo to podmínkou mého přijetí. A já jsem souhlasil. Po 1. ročníku jsem se zasvětil Panně Marii Grigniovým

způsobem, a pak jsem vytrpěl hezká muka, jak to u zasvěcenců Mariiných bývá. Velikou pomocí mi však v tom byl tehdejší spirituál P. Sahan. V roce 1963 jsem byl vysvěcen a nastoupil jsem do Liberce jako kaplan.

Liberec se tedy stal vaším prvním působištěm. S jakými lidmi jste se tu tenkrát setkal?

Byl jsem tu s P. Hlouchem, který mi byl velkým pomocníkem v prvních kněžských letech. Potom ještě s P. Volejníčkem a s P. Balážem. Rozjeli jsme tu velikou práci pro mládež, až to bylo mnohdy nebezpečné. Já jsem to organizoval a P. Bárta, františkán, tomu dával „šťávu“. Myslím, že jsme tehdy udělali hlavně pro vysokoškolskou mládež studující v Liberci mnoho dobrého. Proto ještě po letech stále mnozí na tu dobu rádi vzpomínají. Když jsme ovšem rozhodili tutéž práci po rodinách, začalo to být neúnosné. A tak jsem šel nejdříve

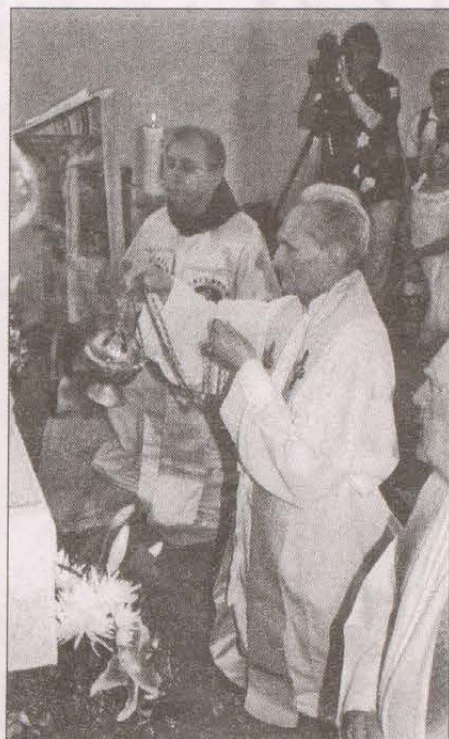

Instalace R.D. Františka Opletala do kanonikátu

Oslavy 40 let kněžství

z Liberce já. V roce 1974 jsem odešel do Litoměřic, rok jsem tam byl kaplanem na děkanství a potom 7 let spirituálem v semináři. Bohoslovce jsem měl rád, a tak jsem se jim s láskou a všestranně věnoval. Vydržel jsem tam až do roku 1982. Pak jsem ale musel odejít. Přeložili mne do Dolní Poustevny, až na samé hranice s bývalou NDR.

Nebylo to pro vás příliš tvrdé, když jste se z litoměřického spirituála stal knězem v pohraničí?

V Dolní Poustevně jsem se měl také dobře. Bylo to na konci světa, „za větrem“, lidé mě měli rádi a já je taky, a tak tam bylo dobře. Proto se mi ani znovu do Liberce nechtělo. Pak jsem si to ale přeci rozmyslel a na vybidnutí pana biskupa Koukla jsem do Liberce šel.

A v Liberci jste dodnes. Jaký byl návrat do vašeho prvního působiště a jak se vám zde žije?

Vrátil jsem se sem v roce 1990, tedy ve svých 60 letech. Samozřejmě, že už to nebylo takové, jako když jsem měl 33 - 44 let. Ale dělám, co mohu, i když síly a schopnosti samozřejmě ubývají. Mám zde mnoho výborných pomocníků, a tak se to dá přece nějak všechno zvládnout. A Bohu díky za to i za ně všechny. Bez nich bych ve svém věku už mnoho nedokázal. Teď už jen čekám, kdy budu moci odejít a začít užívat zaslouženého odpočinku, hlavně odpočinku od těch mnohých starostí.

Jak mnozí víme, jste také kanovníkem svatoštěpánské kapituly. Kanovník schleinitziánský a penitenciář. Proč se váš kanovníkát takto jmenuje? A co si máme představit pod tajuplným názvem penitenciář?

Kanovník schleinitziánský jsem po prvním litoměřickém biskupovi, hraběti Schleinitzovi, rodáku z Varnsdorfu a pánu na Šluknově. A penitenciář znamená, že mám zpovědní pravomoc jako biskup. Tak tomu vždycky v kapitule bývá, že je jeden penitenciář.

Letošní rok je rokem jubilea svatoštěpánské kapituly. Jak toto jubileum vnímáte jako její člen vy? A od kdy jste členem kapituly?

Za kanovníky jsme byli zvoleni 11. dubna 1995 a otcem biskupem Josefem Kouklem potvrzení já, R. D. Jan Kozár, R. D. Alexej Baláž a P. Jirí Hladík. Myslím, že dnes je hlavní povinností kanovníků modlit se, případně obětovat za dobro diecéze. Tak alespoň vnímám svoji povinnost já.

Kněžství je někdy opravdu velmi těžkou službou Bohu i lidem. Nelitujete toho, že jste přece jenom nezůstal u své učitelské profese?

Kdybych se měl ještě jednou narodit, tak bych netoužil po ničem jiném - ani po kantořině - nežli zase po kněžství. Myslím, že kněžství a medicína jsou nejdůležitější lidská povolání: jedno zachraňuje tělo, druhé duši. A víc člo-

věk vlastně ipso facto ani nepotřebuje. Dej tedy Bůh, aby jedněch i druhých měla lidská společnost vždycky dost. Já sám pak chci po zbytek života ustavičně Pánu Bohu děkovat za vše, co prokázal mně i skrze mne jiným. Buď mu za to ustavičná chvála a dík. Stejně i Panně Marii a svatému Josefovi, strážným andělům i jiným našim přímluvcům, ochráncům a pomocníkům.

Otče Františku, děkuji moc za rozhovor a přeji mnoho Božího požehnání do vašeho dalšího konání.

Michal Olekšák

R.D. František Opletal – spirituál

Setkání konvertitů

V sobotu 12. května proběhlo na ústecké faře setkání konvertitů, které moderoval MUDr. F. Chaloupka.

Otec Pavel Jančík pronesl přednášku nazvanou Etapy duchovního života. Mluvené slovo se střídalo s písněmi a hrou na kytaru. Téma se týkalo počátečního nadšení, resp. euforie nově obrácených, po němž obvykle následují různé problémy a zkoušky (dle mystické terminologie tzv. noc smyslů a noc ducha). R. D. Jančík připomněl svatého Jana od Kříže: jeho spolubratři ho obvinili z hereze a zavřeli do cely, kde nakonec prožil hluboké setkání s Bohem. V každém problému, krizi, utrpení, zkoušce se zároveň můžeme setkat s Kristem.

V rámci sdílení zkušeností ve víře přítomní diskutovali o komplikacích,

kteří mohou nastat v manželství některých obrácených, a o problému komunikace mezi muži a ženami

vůbec. P. Jančík zmínil tzv. hodinu pravdy prováděnou v některých řádech a duchovních společenstvích,

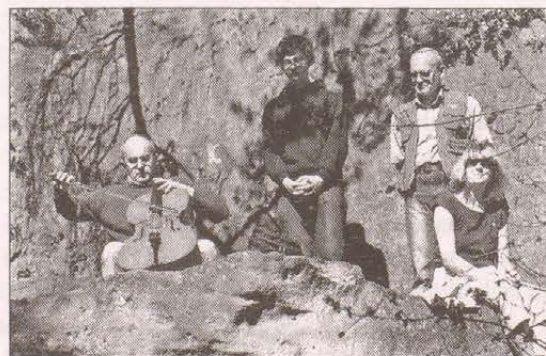
při níž si bratři nebo sestry sdělují postřehy a názory o sobě navzájem. Tématem byla i svátost smíření – zda je vhodná společná zpověď manželů. Účastníci diskutovali o smyslu některých otázek ve zpovědních zrcadlech – např. jestli jsme přišli na mši o pět deset minut později.

Po obědě se konala v kapli Panny Marie adorace, kde kaplan R. D. Rudolf Repka rozjímal na téma nedělního evangelia (Jan 14, 23–29). Hlavní myšlenkou bylo, že Kristus má mít v našem srdci trvalé bydliště, nikoliv jen přechodné.

Kateřina Tetivová

Prvomájová pouť do Modlivého dolu

Letošní 1. máj byl jako každoročně naplněn poutí věřících z litoměřické diecéze do malebné scenerie Modlivého Dolu ve Sloupu u Nového Boru. Sešlo se nás kolem stovky, ale když budeme počítat i ptáčky, včely a květeny, bylo nás ještě více.

Budeme doufat, že i další děti budou přicházet, a nejen děti, ale i mladí lidé a dospělí, a budou nacházet pokoj v duších.

Tak zase za rok nashledanou a nesmíte v Modlivém dole chybět, je to neopakovatelný zážitek. Nenechte si ho příští rok ujít.

Za věřící z Nového Boru Nataša Kleplová

I když byl poměrně chladný den, nenechali jsme si ujít příležitost neopakovatelné atmosféry svaté mše pod jasně modrou nebeskou klenbou, a to doslova, neboť skály v údolí jsou semknuty a s oblohou tvoří nádherný celek.

Mši celebroidal sám pan biskup Pavel Posád spolu s našim otcem Josefem Pavlasem a dalšími kněžími z okolí. Jeho neopakovatelné charisma a jeho zvukný hlas společně se slunečnou oblohou dávaly Svátku práce konečně ten správný obsah a skutečnou svátečnost.

Pozorovala jsme malou, asi tříletou holčičku, která se nebála dojít až k celebrujícím kněžím, aby se s nimi pozdravila přáním pokoje.

Orlové hledají nového Panenku

Soutěže ve fotbalových dovednostech, konané dne 19. 5. 2007 v Semilech, se zúčastnilo 12 lidí, a to ve třech kategoriích. Z nich dvě byly postupově do celostátního finále, které se bude konat 4. července na Velehradě pod patronací slavného fotbalisty Antoina Panenky a dalších fotbalových osobností.

Soutěžilo se v sedmi disciplínách. První místo mezi mladšími žáky obsadil David Tichý s 427 body, mezi staršími žáky Standa Drahný s 562 body a mezi dospělými Jára Tichý s 549 body.

Za orlenskou jednotu Semily Bohdana Tichá.

Malý velký koncert

SCHOLA GREGORIANA PRAGENSIS nevystupovala v Ústí n. L. poprvé. Pamatují si jejich koncert v šikmém kostele, který byl docela slušně zaplněn posluchači, a to není zrovna malý kostel. Účinkující si tento minulý koncert pamatovali také, a tak jedno z aut, kterými přijeli, zde skončilo. Na omyl se přišlo včas, a tak koncert i včas začal. Škoda jenom, že ve více než poloprázdném kostele. Pravda je, že plakáty na jejich vystoupení jsem neviděl. Možná, že byly na jiných místech, než se dívám, ale asi stejně činí i jiní a nehledají v zapadlých zákoutích. Možná, že nebyly vůbec. Škoda, krásný koncert gregoriánského chorálu si zasloužil mnohem více posluchačů.

Shořela železnobrodská zvonice

Po požáru zbylo ze zvonice jen ohořelé torzo

V neděli 13. května kolem 3. hodiny ráno shořela dominanta Železného Brodu – dřevěná zvonice stojící vedle kostela svatého Jakuba.

Tři profesionální hasičské jednotky nemohly zachránit více, než ohořelou kostru zvonice. Možnou příčinou požáru je úmyslné zapálení. Ve zvonici nebyla elektroinstalace, od které se by stavba vznítala a v okolí letos na jaře shořelo dřevěných staveb více – železnobrodská zvonice však je z nich nejvzácnější. Policejní pes vycvičený na vyhledávání těkavých hořlavin však žádnou takovou látku na místě požáru neoznačil, a proto je jeho příčina stále nejasná.

Římskokatolická farnost v Železném Brodě vyhlásila na obnovu stavby sbírku a požádala zároveň o pomoc i městský úřad. Probíhají jednání o převodu spáleniště na město Železný Brod, které by stavbu obnovilo vlastními náklady za přispění farnosti. Město může snáze získat peníze z různých dotačních titulů. Na obnovu bude potřeba až milion korun, další peníze budou potřeba na obnovu zvonů, z nichž původní téměř pamatuje objevení Ameriky Kryštofem Kolumbem – pocházel z roku 1496.

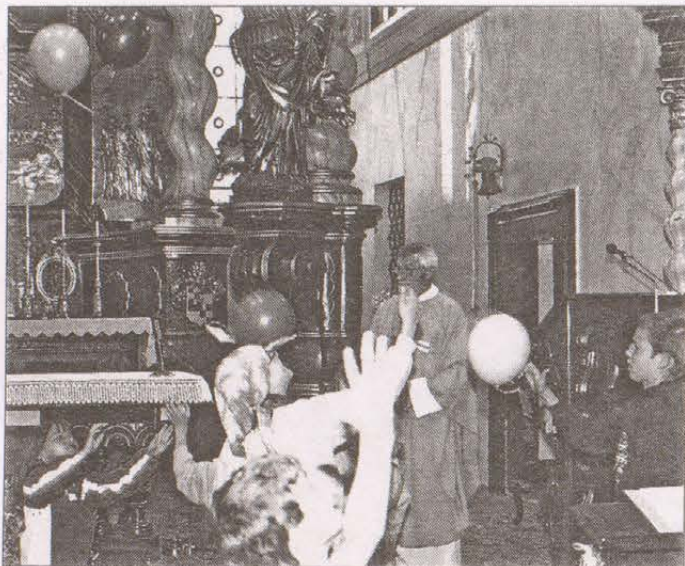
Sbírkový účet farnosti na obnovení zvonice je 500601574/0600, variabilní symbol 1010, zpráva pro příjemce ZVONICE.

Jan Macek

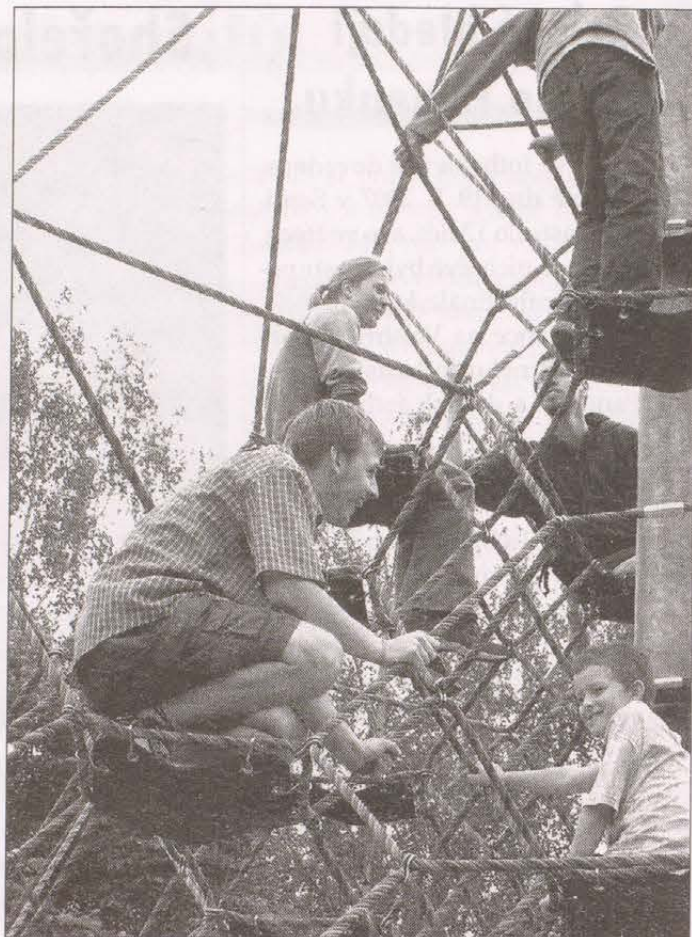

Ministrantský den

Na ministrantský den 2. června přijelo do Teplic 18 dětí. Při mši svaté si děti přivázaly svoje přímluvy k nafukovacím balonkům a každý přečetl přímluvu z balónku, který si chytil. Potom následovala vlastní ministrantská soutěž připravená teplickými salesiány. Soutěžilo se v devíti disciplínách motivovaných českými světky a světicemi. Na závěr čekalo ještě překvapení, hraní na laněch v salesiánském „lanovém centru“.

Primice v Horkách nad Jizerou

Státní svátek 8. května jsme na Mladoboleslavsku oslavili především účastí na „primiční mši svaté“ P. Radima Vondráčka, která se konala od deseti hodin v kostele sv. Mikuláše v Horkách nad Jizerou. P. Radim byl vysvěcen již před rokem, tj. 24. 6. 2006, svoji skutečnou primici slavil v neděli 25. 6. 2006 v Benátkách nad Jizerou, nyní působí ve farnosti Chomutov. Jeho rodnou farností jsou však právě Horky, a proto také zde chtěl sloužit mši sv. na poděkování za dar svého kněžského povolání a za zdejší farnost.

Týden před tímto datem se uskutečnila brigáda a kostel se v rámci možností připravil k důstojnému slavení bohoslužby. Bohužel technický stav kostela není dobrý, v současnosti je sice opravená střecha, ale na zbytek nejsou potřebné finanční prostředky.

Když jsme ve zmiňovaný den přijížděli ke kostelu, již z dálky nás vítalo velké množství automobilů a také

autobus, který přivezl sbor z Litoměřic. Ten svým nádherným zpěvem doprovázel celou bohoslužbu. Před desátou hodinou se rozezněly zvony, aby tak svým vyzváněním pozvaly i ty, kteří jinak do kostela nechodí. A opravdu, kostel byl zaplněn do posledního místa.

Protože v tento den byl také svátek Panny Marie, Prostřednice všech milostí, byla mše svatá ke cti Panny Marie. V kázání také zazněla vzpomínka na P. Štrumfů, který v minulosti v Horkách působil a byl pro našeho

novokněze vzorem kněžského života.

Při mši svaté se zpívala mimo jiné píseň Máti Páně přesvatá, jejíž text složil P. Václav Koranda (1871-1920) právě v této farnosti. Na závěr bohoslužby pak bylo novokněžské požehnání, které s P. Radimem uděloval také P. Radek Vašínek. Po bohoslužbě byla mariánská pobožnost a udělovalo se individuální novokněžské požehnání. Během této doby probíhal koncert manželů Lutkových. Po celé slavnosti, na níž se bude jistě dlouho v Horkách vzpomínat, bylo pohoštění v místním učilišti.

Děkujeme P. Radimovi za zorganizování této radostné bohoslužby, dále všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na přípravě a v neposlední řadě všem účastníkům z blízka i z daleka. Společně vyprošujeme všem našim pastýřům hojnost Božího požehnání a darů Ducha svatého.

Václav Novák, Mladá Boleslav

Zvony zní nad Jetřichovicemi

Velká událost zavítala do malé farnosti naší diecéze, do Jetřichovic. Během pouti k patronu kostela, sv. Janu Nepomuckému, byl generálním vikářem litoměřické diecéze Mons. Karlem Havelkou požehnán nový zvon sv. Anny, o který se nejvíce zasloužila paní dr. Ilse Stumbaum-Fiedler, žijící dnes nedaleko Mnichova.

Její babička vlastnila do roku 1945 největší jetřichovický hotel, Michelshof. Na toto vstřícné gesto odpověděli kladně i místní obyvatelé a rekreanté, kteří zorganizovali veřejnou sbírku a na zakázku přispěl i Česko-německý fond budoucnosti.

Nový zvon sv. Anny o hmotnosti 374 kg od 19. května vyzvání spolu s prastarým zvonem z r. 1506, který byl při této

příležitosti převěšen a dostal i elektro-pohon. Celé akci přihlíželo za krásného počasí více než 250 přihlízejících, mezi nimi i němečtí jetřichovičtí rodáci. Po mši svaté, která následovala, se oba zvony rozezněly z kostelní věže. Protože zvuk velkých zvonů je opravdu mohutný, jsou slyšet i v přifařených obcích Rynartice a Vysoká Lípa. Ohlasy jsou velmi kladné a obyvatelé chválí pravidelné vyzvánění.

Je ovšem smutné, že návštěvnost při bohoslužbách není velká. Jetřichovice jsou známým letoviskem a východiskem do Národního parku České Švýcarsko. Proto je kostel více využíván v sezónních měsících, kdy se zde konají každou neděli bohoslužby (od velikonoc do slavnosti Krista Krále v 8 hodin ráno). Kéž by jetřichovické zvony zvaly do chrámu stále více lidí. Proto jsme i celou akci pořádali, aby se více chválilo Boží jméno na zemi. Myslíme, že v našem duchovně vyprahlém kraji je to více než potřeba.

Marcel Hrubý, správce farnosti in materialibus

Tříkrálová sbírka pomáhá v mateřském centru

(Po uzávěrce): Ve středu 6. června slavnostně otevřela Oblastní charita Ústí n. L. v prostorách Centra pro rodinu herny pro děti od 6 do 12 let. Tento projekt je realizován z výtěžku Tříkrálové sbírky 2007 v okrese Ústí n. L.

Slavnostního zahájení se účastnil primátor města Mgr. Jan Kubata, který zahájil provoz přestřižením pásky, dále starosta místní části Ing. Brodský a řada zástupců ze spolupracujících organizací. A hned po otevření přišly i první děti s rodiči.

45. výročí kněžského svěcení

45 let od vysvěcení na kněze vzpomene náš ročník 1962 Cyrilometodějaké bohosloveské fakulty v Praze-Litoměřicích dne 28. června v 10 hodin v brněnské katedrále s otcem biskupem Vojtěchem při mši svaté, na kterou také zájemce srdečně zveme.

Setkání svolává P. Emil Soukup, arciděkan od katedrály sv. Bartoloměje z Plzně. Ze 21 novokněží nás teď žije 14, kteří pracujeme v duchovní správě. Světitelem byl pan biskup Msgre Ambroz Lazík z Trnavy. Za litoměřickou diecézi z naší brněnské diecéze s námi studovali: + P. Milan Martinásek, kanovník staroboleslavský a vikář v Lysé n./L., můj bratr + P. Milan Vlček (viz článek vpravo), dále žijící Msgre Milan Bezděk, děkan kapituly sv. Štěpána v Litoměřicích a ThDr. Leoš Dvořáček O. Melit. Také jáhen Josef Hurt, který má syna kněze. Srdečně blahopřejeme jubilantům!

P. Josef Vlček

Miloš Bok: Svatá Zdislava

Klavírní verze oratoria je dvojCD, na kterém se Miloš Bok představuje nejen jako autor duchovní hudby, ale také jako klavírista. Studiová nahrávka pořízená v letech 2000 a 2002 a vydaná ve vlastním nákladu autora za příspěví Uměleckého sdružení Elgar právě nyní představuje toto rozsáhlé dílo ve své celistvosti, byť zatím bez potřebného symfonicko-vokálního aparátu.

Dvojkompekt klavírní verze oratoria Svatá Zdislava byl symbolicky představen poprvé 26. května 2007 v Jabloněm v Podještědí, kde jej slavnostně požehnal provinciál dominikánského řádu P. Benedikt Mohelník OP.

Více informací naleznete na www.elgar.cz, kde je možné rovněž CD na dobírku objednat. Zakoupit je také možné na propagačním stánku ZDISLAVY, který bývá na některých významných akcích naší diecéze.

Umělecké sdružení Elgar

R. D. Milan Vlček

Chtěl bych vzpomenout svého zesnulého bratra P. Milana, který se 45 jubilea kněžského svěcení nedožil.

Za války bratr Milan vybízel k nejdelší modlitbě v krytě, aby nás Pán Bůh chránil při náletech. Když mu řekli, že nepřijde do nebe, když bude zlobit, hbitě odpověděl: „Panna Maria si mě vezme k sobě“. Pěšky jsme chodili na pouť do Křtin a do Tuřan. V mládí jej bavily technické věci, např. s naším dp. kaplanem Ant. Střelcem vyvolával barevné fotografie, když se ještě běžně nedělaly.

Absolvoval přípravku na bohosloví v Litoměřicích. Také v semináři pracoval ve fotografické „černé“ komoře. Chodili jsme pomáhat při exerciciích pro kněze také na Vranově u Brna. Bohosloví jsme studovali oba bratři společně. Rodiče byli následně propuštěni z práce a ani sestry nesměly studovat. Za dva roky nastoupil do semináře i mladší bratr Jiří.

P. Milan po vysvěcení v roce 1962 sloužil jako kaplan v Tanvaldě a v Jablonci n. N., pak dva roky na vojně v Kostelci nad Labem. Mši svatou mohl mít jen večer v prázdném kostele při svitu jediné svíčky, aby nebyl viděn od tehdejších strážců církevního života. Hodně se nadřel na opravách kostelů i fary v severočeském „sudetském“ kraji. Někdy musel objet i 20 firem, než sehnal solidní pracovníky. Působil i v Mostě, kde se stěhoval děkanský kostel. Smutné bylo loučení s kostely minoritským a kapucínským, musely ustoupit těžbě uhlí.

Zažil i příhody pro zasmání, kdy lektor četl místo „Hospodine“ „Hospodyně, smiluj se nad námi... a ukaž nám svou jasnou tvář!“ Jindy přišel asi sedmdesátiletý člověk a chtěl, aby mu P. Milan našel nějakou mladou ženu, že jistě zná lidi. On se snažil ho politovat, že je sám. Ten však reagoval, že ženu má, ale že vedle něho „leží jako dřevo“. Načež mu bratr doporučil, aby se dědeček raději modlil růženec a myslil na smrt. Jindy jej přišla mladší žena požádat o křest a tvrdila, že dítě otce nemá. Když se jí optal, jak se tedy

R. D. Milan Vlček

mohlo narodit, dostal odpověď, že se najedla kvasnic a potom nakynula... (a dítě se narodilo).

Znali jsme ho oblečeného do pracovních šatů, kdy si mnohé práce dělal sám. Při kopání základu k plotu narazili na velký kámen. Dvěma mužům dal za úkol jej přemístit, ale za hodinu s ním ani nepohnuli. Bratr chytl kámen a sám jej přenesl. Stačil se pak během půlhodiny převléct a ještě dojet 20 km na pohřeb do Střekova.

Na jeho veselou povahu rádi vzpomínají bývalí farníci i pan arcibiskup Msgre K. Otčenášek, který ho z Ústí n. L.-Trmic občas navštěvoval. Jednou se zmínil, že měl v kostele mitru a berlu, načež se bratr otázal, co „na to církevní tajemník?“ - „Musel mlčet, poněvadž bylo právě sv. Mikuláše!“

Je škoda, že už není R. D. Milan mezi námi, zemřel náhle v roce 1988. Větší účast kněží a věřících při jeho pohřbu byla vyšetřována od StB. Letos 24. června uplyne 45 let od jeho vysvěcení na kněze, vzpomeňme na něho ve zbožné modlitbě. Odpočívej v pokoji!

P. Josef Vlček

Kacířská myšlenka o kostelech

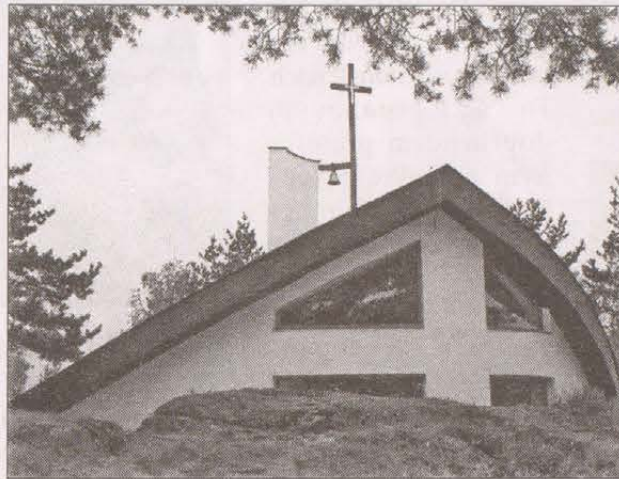
Milí přátelé!

Začátkem měsíce května jsem zavítal do nevelké obce kdesi mezi Litomyšlí a Chrudimí. Jmenuje se to tam Budislav a na mapě to asi nenajdete. Nevelká obec o jedné či o dvou stovkách lidí, kdo ví. A uprostřed obce zbrusu nová kaple Božího milosrdenství. Moderní, čistá, útulná, v zimě ji lze vytápět.

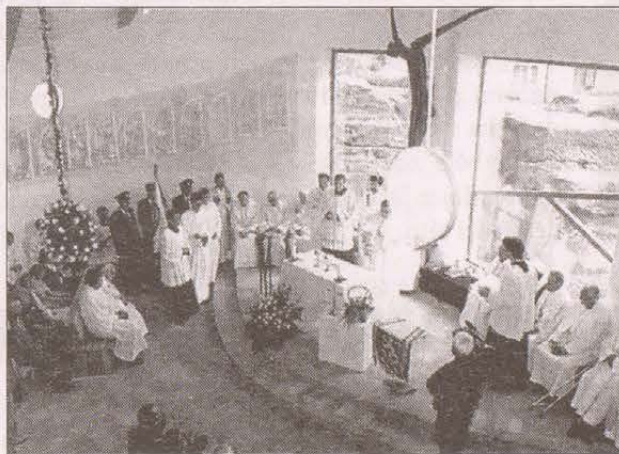
Napadla mne myšlenka kacířská, a tak se s vámi o ní chci podělit.

V naší diecézi je takových obcí jako Budislav více než dost. A zvláště v pohraničí zůstaly po původním německém obyvatelstvu velechrámy, v nichž se v tom lepším případě choulí několik posledních věřících. A neplatí to jen o pohraničí. Udržovat tyto svatyně je nadlidský úkol. Památkáři nám diktují, co a jak má být opravováno a velební pánové na to mají od svých věřících sehnat potřebné miliony. Tento model nefunguje a zřejmě v dohledné době ani fungovat nebude. Uvedu příklad:

Nedaleko Mladé Boleslavi je obec Březno. Obec podstatně větší a bohatší než Budislav. Bývalý farní kostel sv. Václava je v troskách a jen oprava střechy má rozpočet na více než

Ekumenická kaple Božího milosrdenství v Budislavi

milion. Ostatně, o kostele v Březně jsem už psal. Ale pro koho (kromě Boha a sv. Václava) by se měl vlastně opravovat?

Napadlo mne, že by bylo možná lepší, kdyby se místo nákladných rekonstrukcí památkových objektů dal obstarat typizovaný projekt a za podstatně jednodušších podmínek pak by se mohly stavět nové, menší, moderní kaple. Pohodlné, útulné, s ústřed-

ním topením, vyhovující dnešní liturgii.

Přijdete-li dnes na nějaký úřad (ani to nemusí být banka), očekáváte čisté, útulné, hygienické a esteticky vyhovující prostředí. Jak působí na náhodného návštěvníka bohoslužeb, přijde li do zatuchlého, vlhkého, plesnivého interiéru, v němž se snoubí staletá špína s rozvrzaným inventářem?

Naše chrámy jsou v mnoha případech historicky cenné a umělecky nenahraditelné. To však neznamená, že by měli naši nevěřící spoluobčané považovat za církve za jakousi starožitnost a víru v Boha za pozoruhodný relikt. A je otázkou, proč by se měla církve o tyto budovy starat, když jí na to stát nedá ani dotace, ani daňové asigance.

Univerzální řešení tady asi neexistuje, ale soudím, že v některých případech by bylo opravdu asi jednodušší postavit novou ekumenickou kapli než bazírovat na starobylé bazilice, jejíž údržba nám dře kůži z těla.

Myslím, že bychom měli o této možné cestě do budoucna alespoň uvažovat. Všem, kteří by tak chtěli učinit, vřele doporučuji – jeďte do Budislavi.

Dr. Jan Toman

Pro novokněžské požehnání stojí zato prošlapat boty

Do Kadaně, do kostela Povýšení svatého Kříže, zavítal 20. května nově vysvěcený kněz Radim Vondráček z Chomutova. Představil se věřícím a přečetl pastýřský list biskupa Pavla Posáda určený sdělovacím prostředkům.

Ty by měly vést společnost ke zdokonalení, k lásce k lid-

stvu a všemu, co vede svět správnými cestami. Nikoliv k násilí a konzumnímu životu.

Biskup v listu zároveň ocenil současnou svobodu sdělovacích prostředků, kdy je možné šířit víru.

Na závěr mše Radim Vondráček požehnal všechny přítomné svým novokněžským požehnáním.

Text a foto: Pavel Wolf, farnost Kadaň

Báječný den

dokončení ze strany 1

Po mši jsme se odebrali do Kulturního domu Krystal, kde nám nejprve naplnili žaludky gulášem a po té následoval program. Seznámili jsme

Jak by televize informovala o seslání Ducha Svätého? Odpovídá na to scénka českolipské mládeže

se s historií a životem jednotlivých vikariátů, prezentovala se zde Katolická Charita a Diecézní centrum pro mládež v Litoměřicích. To vše s obrazovým doprovodem promítaným na velké plátno. Mohli jsme shlédnout i obrazy ze života naší oblíbené svatě Zdislavy, patronky našeho regionu. Části vyprávění byly krásně vymalovány na velkých deskách viditelných i z opačného konce sálu. Vypravěči nám předložili příběh o chlapci s popáleninami, který byl zázračně uzdraven po prosbě o pomoc k Panně Marii a také svatě Zdislavě.

Nakonec jsme se pobavili při originálním představení českolipské mládeže na téma Seslání Ducha svätého. Nechyběla zde hlasatelka TV novin, zpravodaj z Jeruzaléma a i tři přímí účastníci této „podivné události“.

Kolem třetí hodiny odpolední se začali loučit někteří poutníci, kteří byli limitováni dobami odjezdů vlaků a autobusů. Na cestu dostali požeňání otce biskupa. My zbylí jsme se vrátili do baziliky Věch svätých. Zde se konala krátká adorace a modlitba Litanií k Duchu svätému. Na závěr jsme také dostali požeňání otce biskupa Pavla.

Tak to bylo něco!

Náročný den, alespoň pro mě, ale stálo to za to.

Lucie Svobodová, Česká lípa

Pout' tří vikariátů do Filipova

Další z řady poutí v rámci oslav 950. výročí litoměřické Svatoštěpánské kapituly byla v sobotu 21. dubna do Filipova. Byla určena poutníkům z litoměřického, ústeckého a děčínského vikariátu.

Připomeňme si 26. prosinec 2006, 10 hodin dopoledne. Biskup Pavel Posád trojím poklepem liturgického kladívka otevřel bránu litoměřické katedrály sv. Štěpána a zahájil tak celoroční oslavy 950. výročí od založení Kapituly sv. Štěpána knížetem Svytlahněvem II.

Cílem poutí, pro které byly vybrány baziliky v Bohosudově, Filipově, Hejnicích a České Lípě, je podle biskupových slov znovuobjevení významu kapituly pro dnešní církev a obnova duchovního života v litoměřické diecézi.

Trmičtí připravili scénku na téma rozhovor se svätým Vojtěchem.

Tato slova biskup Pavel připomněl několikrát během dne i ve Filipovské bazilice Panny Marie pomocnice křesťanů.

Slavnostní poutní mše sv. se zúčastnilo i se svými modlitbami a prosbami asi 400 poutníků.

Oběd a občerstvení pro ně zajistil místní sbor dobrovolných hasičů. Při něm zbyla chvilka pro odpočinek a popovídání si s přáteli. V odpoledním programu biskup Pavel stručně přiblížil historická data vzniku kapituly a opět vysvětlil její význam. Poté vyzval přítomné k besedě.

Následovala tzv. osobní svědectví víry. V pěkně připraveném pásmu mluveného slova a písniček představily některé farnosti své aktivity.

Na závěr poutí po litaniích a adoraci udělil biskup Pavel Posád přítomným svätostně požeňání.

Poutní sobota 21. dubna ve Filipově byla plná hezkých setkání, doprovázená pěkným počasím a bohatá počtem srdcí plných modliteb a upřimné zbožnosti.

Rozloučení s P. Červinkou

Ve středu 23. května se konal v Litoměřicích pohřeb čestného papežského preláta Mons. ThLic. Václava Červinky, kanovníka kapituly sv. Štěpána a bývalého rektora Arcibiskupského semináře v Litoměřicích. Pohřbu se mimo našich diecézních biskupů účastnil arcibiskup Mons. K.Otčenášek, několik generálních vikářů, představitelé kněžských seminářů, zástupci mnohých kapitul, další významní preláti a církevní představení, mnoho kněží ze všech diecézí Čech i Moravy a mnoho věřících. K pohřbu i osobě Mons. V.Červinky se vrátíme ve Zdislavě ještě v letních měsících.

Varhanní duchovní hudba ve Filipově Geistliche Orgelmusik in Filippisdorf

Varhany / Orgel

- 1.7.2007 Prof. Jaroslav Vodrážka
- 8.7.2007 Jana Vokatá
- 15.7.2007 Jiří Chlum
- 22.7.2007 Martin Moudrý
- 29.7.2007 Prof. Jan Hora
- 5.8.2007 Přemysl Kšica
- 12.8.2007 Tomáš Mareček
- 19.8.2007 Prof. Elizabeth Brinsden
- 26.8.2007 Martin Hřebíček

**Každou prázdninovou neděli
Červenec-srpen od 14:00 hodin
Jeden Sonntag im Juli-August
um 14:00 Uhr
Vstup volný/Eintritt frei**

Mše svatá v 10:30 hod / Heilige Messe um 10:30 Uhr

Blíže informace:
Jiří Chlum-varhaník baziliky Panny Marie ve Filipově
Tel: 602 933 144
E-mail: chlun.varhany@tiscali.cz

Pozvání na mcelskou pouť

Každoroční pouť do Mcel se koná dne 7. července 2007. Mše svatá je od 10.00 hodin ve farním kostele sv. Václava. Příjezd jako obvykle veřejnou dopravou do Nymburka a společný odjezd do Mcel autobusem v 9.00 hodin od hlavního vlakového nádraží v Nymburku.

Akademické Týdny

**Nové Město nad Metují
28.7. - 10.8. 2007**

**čtrnáctidenní program
přednášek, besed a kultury
v krásném přírodním areálu
uprostřed zalesněných strání**

Zajištěno: ubytování, stravování, hlídání dětí, odvoz, prodej knih, občerstvení a veškerého nahraného programu ze 3.-17. ročníku AT (přes 600 titulů)

Cena na den: cca 185 – 415,- Kč včetně programu a stravy 3x denně.

O podrobné informace si pište na:
Akademické týdny, Nádražní 219
549 01 Nové Město nad Metují,
tel.: 491 472 182, 777 194 750, ... 760
www.akademicketydny.info

**JE MOŽNÉ PŘIJET NA
JAKOUKOLIV ČÁST PROGRAMU**

Odborné sympozium k 950. výročí založení litoměřické kapituly

**PÁTEK 8. ČERVNA 2007 v Městském divadle K. H. Máchy,
Máchovy schody 276/5, Litoměřice**

10.30–13.00 I. část sympozia

PhDr. Petr Kubín, Ph.D. (KTF UK, Praha), Kapitula a její poslání ve vývoji církve • PhDr. Petr Meduna (Archeologický ústav AV ČR, Praha), K počátkům Litoměřic • Prof. PhDr. Josef Žemlička, DrSc. (Historický ústav AV ČR), Litoměřická kapitula v církevně správní struktuře přemyslovských Čech • Doc. PhDr. Tomáš Velínský, CSc. (FF UJEP, Ústí nad Labem), Litoměřická kapitula a severozápadní Čechy v 11. století • Prof. PhDr. Ing. Jan Royt (Filozofická fakulta Univerzity Karlovy, Praha), Nejvýznamnější památky středověkého umění v severozápadních a severních Čechách

II. část sympozia 14.00–16.30

PhDr. Petr Hlaváček, Ph.D. (Geisteswissenschaftliches Zentrum Geschichte und Kultur Ostmitteleuropas an der Universität Leipzig, Lipsko), Kapitula sv. Štěpána - centrum katolické reformy nebo náboženského formalismu? Kaleidoskop litoměřických dějin z doby české a evropské reformace • Mgr. Tomáš Sekyrka (Archiv Národní galerie), Litoměřická kapitula a biskupství v baroku • Ing. Petr Macek (Národní památkový ústav a Filozofická fakulta UK Praha), Barokní architektura a stavební aktivity v litoměřické diecézi • Mgr. Jana Oppeltová, Ph.D. (Filozofická fakulta Univerzity Palackého, Olomouc), Dějiny litoměřické kapitulní knihovny • Doc. PhDr. Kristina Kaiserová, CSc. (Ústav slovansko-germánských studií, Ústí nad Labem), 19. století - kapitula v době nacionalizace a konfesionalizace českých zemí • Mgr. Jaroslav Šebek, Ph.D. (Historický ústav AV ČR, Praha), Osudy litoměřické kapituly v letech 1918 - 1945

**Bližší informace lze nalézt
na www.biskupstvi-ltm.cz/
nebo ff.ujep.cz/kapitula**

Program pro veřejnost

Pátek 8. června 2007

9.30–16.30 ODBORNÉ SYMPOZIUM v Městském divadle K. H. Máchy v Litoměřicích

- Vernisáž výstavy archivních dokumentů v Sale Terreně pro účastníky SYMPOZIA (k účasti na toto Sympozium je třeba se přihlásit na adrese: pamatky@biskupstvi-ltm.cz).

19.00 SLAVNOSTNÍ NEŠPORY v katedrále sv. Štěpána za účasti členů dalších kapitul z ČR i dalších zemí.

Sobota 9. června 2007

10.00 PONTIFIKÁLNÍ MŠE SVATÁ - biskup Pavel Posád, katedrála sv. Štěpána

14.00 Zahájení výstavy archivních dokumentů pro veřejnost (výstava potrvá do 12. června, otevírací doba 10.00 až 17.00 hodin)

19.00 SLAVNOSTNÍ KONCERT v katedrále - pod vedením skladatele a dirigenta Miloše Boka, Václava Krahulíka a Ústeckého dětského sboru

**k účasti na těchto akcích, které nejsou
určeny jen pro zkušené sportovce, ale
pro všechny zájemce:**

Letní šachový turnaj

1. 9. 2007 od 9.00 v orlovně Jiráskova 126, Turnov (šikmo pod kostelem sv. Mikuláše). Přihlášky: Tomáš Brouček, Pekařova 1574, 511 01 Turnov, e-mail: brouk2022@post.cz, brouk2022@mujoskar.cz, mobil 608 100 076, 604 574 524, tel. 481 320 089.

Župní střelecká soutěž (vzduchovka)

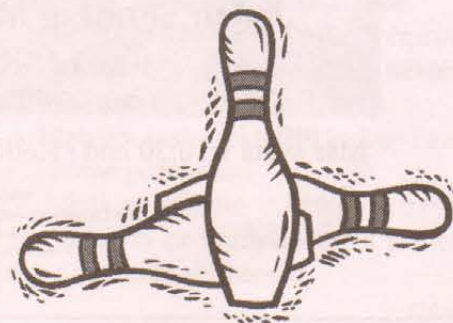
8. 9. 2007 v Přepelích u Turnova (římskokatolická fara) od 9.00, do 15 let věku. Přihlášky netřeba. Kontakt na pořadatele: Jan Mrázek, Kosmonautů 1326, 511 01 Turnov, mobil 777 961 118.

Turnaj ve florbalu Semily

29. 9. 2007 9.50–13.00 Sportovní centrum (ul. 3. května 327, kousíček od centra po hlavní ulici směr nemocnice). 5+1. Pro dospělé a skoro dospělé, účast úplně malých dětí nevhodná. Sálková obuv nutná! Startovné 100 Kč na družstvo. Kontakt na pořadatele: Vít Jůza, Loukov 1, 513 01 p. Semily, tel. 481 685 237, 732 943 265; orel.jednotaloukov@seznam.cz. Plné propozice jsou i na <http://web.quick.cz/orel.zupa.sv.zdislavy>.

Turnaj v kuželkách

K 10. výročí založení Orla jednoty Chřibská - Nový Bor 20. 10. 2007 od 8.30 hodin. Pro lidi narozené roku 1997 a starší. Pro orelská družstva je zároveň kvalifikací ústředního turnaje Orla. Startovné 50 Kč, 1992 a ml. a členové Orla zdarma. Propozice a formulář přihlášky: <http://web.quick.cz/orel.zupa.sv.zdislavy>, případně Ota Šafránek, Horní Chřibská 35, 407 44; tel. 412 381 266, 720 423 842. Přihlášky pokud možno do 5. 9. 2007!

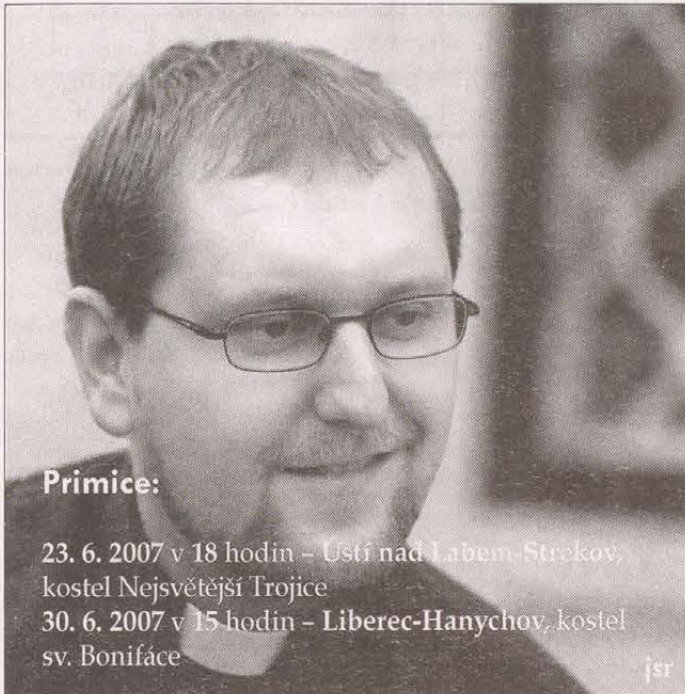

Kněžské svěcení

Skrze modlitbu a vkládání rukou litoměřického biskupa Mons. Pavla Posáda přijme kněžské svěcení v sobotu 23. června 2007 v 10 hodin v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích

Mgr. Pavel Andrš, nyní jáhen ve farnosti Ústí nad Labem-Střekov

Primice:

23. 6. 2007 v 18 hodin – Ústí nad Labem-Střekov, kostel Nejsvětější Trojice

30. 6. 2007 v 15 hodin – Liberec-Hanychov, kostel sv. Bonifáce

KONCERT

u příležitosti

300. výročí
položení základního
kamene na Ostrém
(6. června 1707)

Vystoupí
**Piccolo Coro
& Piccola Orchestra**

Program:

L. Janáček – Suita pro smyčce
A. Dvořák – V přírodě
P. Eben – De Tempore (výběr)
P. Eben – Lásky a smrt (výběr)
J. D. Zelenka – Magnificat

Koncert se uskuteční
9. června 2007 od 17 hodin
na Ostrém

Společnost
pro obnovu
památek
Ústěcká

SDRUŽENÍ
PRO
ÚSTĚCKOU
SYNAGOGU
A HRBITOV

Co zajímavého v Rumburku

Neděle 17. 6. 2007, 17 hod. – Jarní koncert

Kostel sv. Vavřince v Rumburku (vedle Lorety)

vystoupení Rumburského komorního orchestru pod vedením M. Lošťáka – historické skladby autorů ze Šluknovského výběžku. Při příležitosti oslav 300. výročí vysvěcení Lorety v Rumburku pořádá Dům kultury v Rumburku. Vstupné 50 Kč.

Pohledy do minulosti nejsevernějších Čech

2. 5.–22. 6. 2007, ambity Lorety v Rumburku

Česko-německá výstava barevných a černobílých historických pohlednic ze soukromé sbírky V. Hiekeho z Krásné Lípy. Výstavu připravila obecně prospěšná společnost České Švýcarsko.

Kardinál Štěpán Trochta

24. 6.–31. 7. 2007, ambity Lorety v Rumburku

Putovní výstava k 60. výročí příchodu kardinála Štěpána Trochty (1905–1974) do litoměřické diecéze. Výstavu pořádá společnost Salesiáni Dona Boska, jejímž členem byl 17. litoměřický biskup Štěpán Trochta v letech 1947–1974. Vernisáž výstavy se uskuteční v neděli 24. 6. 2007 v 16.00 hod.

Vítání prázdnin

Pátek a sobota 29. 6.–30. 6. 2007, děkanská zahrada v Rumburku

4. ročník stanování školáků na zahradě děkanství pořádaného u příležitosti konce školního roku a začátku prázdnin. Připraven je doprovodný program, soutěže a opékání burtů.

Historie mého kraje

14. 5.–31. 8. 2007, Městská knihovna Rumburk

Výstava výtvarných prací z literární a výtvarné soutěže pro děti i dospělé z Rumburku a okolí. Soutěž byla vyhlášena Městskou knihovnou Rumburk a Římskokatolickou farností-děkanstvím Rumburk v březnu 2007 při příležitosti oslav 300. výročí vysvěcení Lorety v Rumburku. Vyhlášení výsledků proběhlo 11. 5. 2007 během Loretánské noci.

Proglas je možné v litoměřické diecézi naladit na frekvenci 97,9 FM z Ještědu. Vysílání rádia můžete najít také v nabídce kabelových společností po celém území naší vlasti, naladit prostřednictvím internetu nebo skrze satelit.

Informace najdete na www.proglas.cz. Jestliže máte zájem dostávat zdarma podrobný program vysílání Proglasu přímo do vaší e-mailové schránky, stačí o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

V červnu Radio Proglas zařazuje dva mimořádné přenosy bohoslužeb. Jedná se o slavnost sv. Jana Křtitele, tedy neděle 24. června, kdy přenáší mši sv. z Náměště na Oslavou, a o pouť „Ke kořenům diecéze“ do brněnské katedrály sv. Petra a Pavla v sobotu 30. června, a to oba dny v 9 hodin.

První červnové vysílání cyklu **Křesťan a svět** nese název **Malíř** který vírou žije i maluje. O tom, že umění je zušlechťováno vírou i utrpením, vypráví malíř František Kapsa. Začátek je v neděli 3. června v 17 hodin nebo následující čtvrtek ve 22.30.

Každou neděli v 10.30 vysílá Proglas výklad **Katechismu katolické církve**. Moderátorka pořadu Kateřina Rózsová rozmlouvá s olomouckými dominikány. Témata červnových vydání jsou přikázání Desatera: Nepokradeš (3. 6.), Nepromluviš křivého svědectví. (10. 6.), Nepožádáš manželky bližního svého (17. 6.) a Nepožádáš statku bližního svého (24. 6.).

Především dětem je určen týdeník **Barvínek**. Červnová témata jsou pestrá: Pojdte s námi do Toulouse - reportáž z jednoho města ve Francii (5. 6.), S praporkem v ruce - rozhovor se známým fotbalovým rozhodčím (12. 6.), Telefonické riskování (19. 6.) a Brno je zlatá loď - repríza pořadu k 230. výročí založení brněnské diecéze (26. 6.). Pořad si naladíte v úterý v 16.00 nebo v sobotu v 9.30.

Nedoklubko aneb předčasně narozené děti a péče o ně, takové je téma **Kafemlýnku** v úterý 19. června. O své vlastní zkušenosti se s posluchači podělí Lenka Novotná, zakladatelka Nedoklubka a také maminka předčasně narozených dvojčat. Na 9.30 připravuje Karolina Antlová.

V hudebním pořadu **Oktáva** Proglas nabídne tato témata: Bohemiachor - rozhovor Radky Rozkocové se sbormistry Janem Staňkem a Liborem Sládkem (1. 6.), Pozvánku na Brněnský varhanní festival - rozhovor Kláry Beránkové s organizátorkou festivalu Hanou Bartošovou; Proglas je mediálním partnerem festivalu (8. 6.), Ptáci v hudbě - 9. díl: sedmihlásek, sýkorka a kukačka; připravuje Monika Riedlbauchová (15. 6.), Povídání s Jiřím Preisingerem o houslích, opeře a operetě i o tom, jak se žije v emigraci (22. 6.) a další. Oktávu najdete ve vysílání Proglasu každý pátek v 16.55.

Profil skupiny **Hradišťtan** nabídne hudební týdeník **Slyšte, lidé!**. Můžete si jej poslechnout v sobotu 9. června v 19.15 nebo následující úterý v 16.55.

Koncert vážné hudby na první červnovou neděli, tedy 3. června, bude rámovat jediné téma - láska. V době od 20.30 nahlédneme, jak se projevilo v písních a světských kantátách od baroka až po dvacáté století. Baroko bude zastupovat skladatel Georg Friedrich Händel, klasicismus Carl Loewe, romantismus Antonín Dvořák a hudbu 20. století Josef Bohuslav Foerster. Svými krásnými hlasy nás potěší zpěvačky Magdalena Kožená, Brigitte Fassbenderová a Zdena Kloubová.

Doplňovačka

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

Tajenka: červnový patron kostelů v Kytlicích, Liberci-Ruprechticích, Milešově a jinde

1. italské město	8. a začpak?
2. domácí Anna	9. smutné nálady
3. smotat	10. svatý patron Irsko
4. regál	11. (s) vděčnosti
5. kvetoucí větvíčka	12. poprat
6. šminky	13. svíce (slov.)
7. odborník	14. odčinit zločin

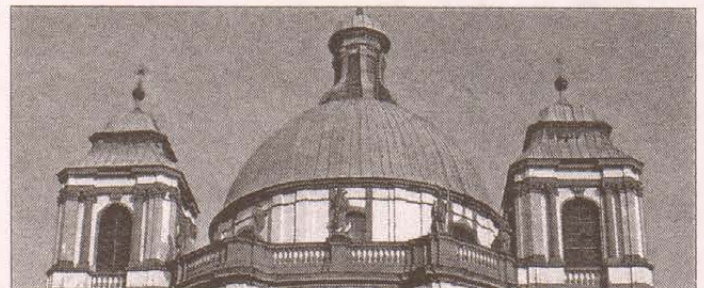
NÁPOVĚDA: Padova, snítka, líčení, a za co?, splíny, vděkem
autor: J. Jermilová

Test: Zdislavina rodina

- Jak se jmenovali sourozenci svaté Zdislavy?**
A) Petr a Jakub B) Anežka, Jana a Mlada C) Eufemie, Eliška, Libuše a Petr
- Jak se jmenovali rodiče svaté Zdislavy?**
A) Přibyslav a Sibyla B) Oldřich a Božena C) Přemysl a Marie
- Jak se jmenoval Zdislavin manžel?**
A) Bedřich B) Havel C) Leopold
- V kolika letech se Zdislava vdávala?**
A) v 15 letech B) v 16 letech C) v 17 letech
- Jak se jmenovaly děti svaté Zdislavy?**
A) neměla děti B) Havel, Markéta, Jaroslav a Zdislav C) Česlav, Vojtěch a Anežka
- V kolika letech Zdislava zemřela?**
A) v 32 letech B) v 42 letech C) v 52 letech

Fotohádanka

Kterému kostelu patří tato kupole?

Vyluštěnou tajenku, odpovědi na test a fotohádanku pošlete na adresu redakce: Zdislava, Větrná 2725/28, 400 11 Ústí nad Labem. Vylosovaný řešitel získá knížku.

Právě vyšla nová publikace
Jaroslava Macka

950 let litoměřické kapituly

Karmelitánské nakladatelství vydalo více než třisetstránkovou publikaci Jaroslava Macka s bohatým obrazovým a odborným materiálem právě v době, kdy probíhají hlavní oslavy 950 let od založení Kapituly sv. Štěpána v Litoměřicích.

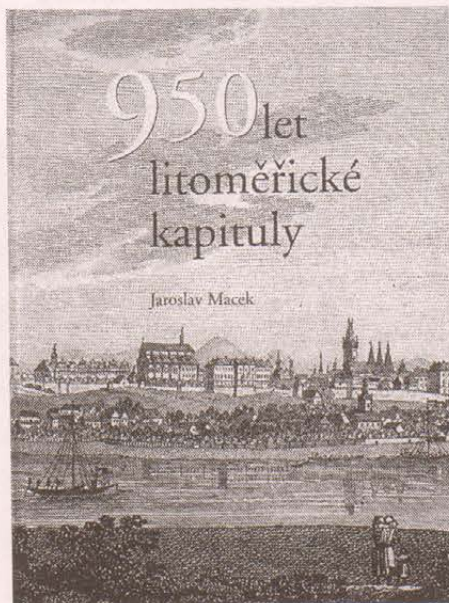
Tato publikace navazuje na v roce 2005 vydanou publikaci Biskupství litoměřické od téhož autora. Zatímco publikací „Biskupství litoměřické“ přibližuje 350 let života severočeského biskupství, tak „Kolegiální kapitulu litoměřickou“ věnuje letošní významné oslavě vztahující se až k tzv. „zakládací listině“ datované do roku 1057.

Obě práce tvoří nedílný celek, který není pouze sledem klíčových událostí v životě katolické církve a působení jejích hodnostářů v severočeském regionu, ale pokouší se tyto události zasadit do kontextu celé národní historie.

Publikace bude představena veřejnosti a požeňána litoměřickým biskupem Mons. Pavlem Posádem při vernisáži výstavy historických dokumentů, mezi nimiž je i právě zmíněná zakládací listina, v pátek 8. června 2007 v 17.00 hodin v jeho biskupské rezidenci.

Tuto knihu lze zakoupit při oslavách 950 let Kapituly v Litoměřicích a také v síti prodejen Karmelitánského nakladatelství.

R.D. Martin Davídek

Nakladatelství Paulínky

Velký diář s liturgickým kalendářem 2008

Připravujeme velký diář formátu A5, který bude obsahovat pro jednotlivé dny celou stránku, měsíční přehled aktuálního i následujícího roku, kalendárium občanské i liturgické aj.

Nabízíme vám možnost předběžné objednávky. Jejím odesláním do 30. června 2007 získáte slevu 15 %. Lze objednat písemně, emailem, telefonicky a nebo přímo na naší webové stránce.

Pevná vazba, 148 × 121 mm, orientační cena 200 Kč.

Naděje tváří v tvář umírání

Bénédict Rivoireová

Sdělení, že někdo z našich blízkých je nevléčitelně nemocen a brzy zemře, je velmi bolestné a často nesnesitelné. Jak prožít toto období života, jak pomoci tomu, jehož odchod si nepřejeme? Autorka vychází z vlastní zkušenosti při doprovázení umírajících. Přináší několik rad, jak čas umírání, který odhaluje zásadní věci života, lépe prožívat. Brož., 80 str., 95 Kč.

Když je život zraněn

Philippe Madre

Tato kniha je „první vlaštovkou“ pro ty, kteří potřebují pomoci, kteří potřebují uzdravit své zranění, a také pro ty, kteří žijí v blízkosti lidí různě vnitřně zraněných a kteří jsou pověřeni službou je doprovázet. Autor knihy nás zve k vytvoření kultury života. Na příkladech ukazuje, jak lze životní zranění odhalit a jak je lze léčit skrze důvěru, doprovázení a naslouchání, zprostředkované Otcovství a útěchu, aby tak zraněný člověk objevil pravdu o sobě a přijal svůj život v jeho celosti. Brož., 72 str., 95 Kč.

Papež Jan Pavel II.

Dvoudílný hraný film o životě Jana Pavla II.. Začíná dramatickou scénou atentátu na papeže v roce 1981, pokračuje vzpomínkovou pasáží na léta strávená v Polsku a následně zachycuje nejdůležitější momenty jeho pontifikátu, a to až do papežovy smrti. Hrané pasáže se prolínají s dokumentárními záběry. Díky konzultacím s nejbližšími papežovými spolupracovníky film zachycuje i méně známé obrazy ze soukromí Jana Pavla II. 2 DVD, český dabing, 180 min., bonusy, 599 Kč.

Modlitby k Srdci Ježíšovu

Úcta k Srdci Ježíšovu je mezi křesťany velmi rozšířená. Svě kořeny má v prvé řadě v Písmu svatém, dále ve spisech církevních otců a u světců. Ježíšovo srdce je spojeno s jeho láskou a smrtí na kříži pro nás, jak říká sv. Pavel: „On mě miloval a za mě se obětoval“ (Gal 2,20). Edice Do kapsy, brož., 36 str., 32 Kč.

Duchovní zkouška

Tanguy Marie Pouliquen

Výraz „duchovní zkouška“ nás může překvapit, nebo v nás dokonce spontánně vyvolat odmítnutí či strach. Nemůže se ale právě zkouška stát místem setkání s Bohem Lásky a Něhy?

Autor, inspirovaný svatým Janem od Kříže, nás povede cestou, na které Bůh očisťuje milující duše od všeho, co je rozptyluje, aby je proměnil a ještě silněji připoutal k sobě. Na tuto cestu jsou zváni všichni křesťané. Polem, na němž pracuje Boží milost, není pouze klášterní cela, ale celý svět. Brož., 96 str., 105 Kč., edice Cesty spirituality.

NAKLADATELSTVÍ A KNIHKUPECTVÍ PAULÍNKY

Petrská 9, 110 00 PRAHA 1, tel./fax: 222 311 206, 224 818 757

24 hodin denně otevřeno v on-line knihkupectví na www.paulinky.cz.

Jablonné v Podještědí – Zdislavin hrob

S trochou nadsázky můžeme tvrdit, že pro moravskou Zdislavu se severní Čechy staly hrobem... (Vždyť zde zemřela již v 32. roce svého života.) Byly pro ní ale i osudem. Ona přijala toto Boží pozvání a zanechala ve zdejším kraji výraznou stopu. Jednou z nejvýraznějších stop je hrobka v Jablonném, kam na pouť přijíždějí věřící z široka daleka. Toto místo je dodnes požehnáním pro litoměřickou diecézi. Hroby svatých se nezřídka stávají poutními místy.

Svatá Zdislava z Lemberka (1220–1252)

Narodila se na hradě v Křižanově. Matka pocházela ze Sicílie, do Čech se dostala v doprovodu královny Kunhuty. Otec Přibyslav zastával funkci brněnského purkrabího. Oba rodiče byli značně zámožní, vzdělaní a velmi zbožní. Zdislava měla mladší sourozence, tři sestry a bratra: Eufemii, Elišku, Libuši a Petra. Zdislava, Eufemie a Eliška se provdaly za české velmože a získaly si později mnoho chvály svým ctnostným životem. Výslovně to poznamenává kronikář žďárského kláštera, který nám mnoho zaznamenal o křižanovské rodině.

Zdislava byla již jako 15letá provdána za pana Havla z Markvartic. Bydleli na hradě Lemberk, dva kilometry od Jablonného. Spolu s manželem pak založili v Jablonném klášter dominikánů. (Nejen tam, ale i v Turnově, Havlovi rodiče pak klášter johanitů v Mladé Boleslavi, Havel sám podporoval klášter Na Františku v Praze, kde žila svatá Anežka). Zdislava zde na severu proslula péčí o chudé a darem uzdravovat. V Dalimilově kronice čteme:

„pět mrtvých jest boží mocí vzkriesila, mnoho slepých prosvietila, chromých a malomocných uzdravila...“ Matka čtyř dětí umírá jako velmi mladá, v pověsti svatosti.

Dominikáni a jejich klášter

Klášter v Jablonném v Podještědí byl založen Zdislavou kolem roku 1250. V roce 1269 se v Jablonném konala řádová kapitula česko-polské dominikánské provincie, což nasvědčuje, že byl v tuto dobu klášter již dokončen a musel být v době předhusitské dostatečně prostorný, aby ve svých zdech mohl ubytovat zástupce kvetoucí řádové provincie.

V husitských válkách byl klášter s městem těžce poškozen – roku 1425 bylo město vypáleno. Po skončení husitských válek, někdy kolem roku 1510, začala provizorní obnova konventu (z hlíny a dřeva). Od roku 1683 začíná přestavba – dřívější stavby byly postupně demolovány a za přispění

šlechtických majitelů okolních panství Putzů na Mimoni a Berků na Lemberku stavěny nové. Na základě dvorského dekretu císaře Josefa II. z 24. 8. 1786 byl klášter roku 1788 zrušen. Bratři museli odejít buď do diecézní duchovní správy nebo ke svým rodinám, dva odešli do nedaleké Janovické poustevny (Tomáš a Valerián), kde pěstovali léčivé rostliny a léčili okolní obyvatelstvo. Přítomnost bratří na zdejší faře končí někdy kolem roku 1810. Po roce 1945 se dominikáni na pět let vrací, pak krátce v roce 1969, ale vzápětí jim byl v rámci normalizace odebrán státní souhlas k duchovenské činnosti

a dva z nich nastoupili do zdejší zbrojovky, kde pracovali až do roku 1989. Od roku 1990 se do kláštera vrací řeholní život.

Bazilika minor svatého Vavřince a svaté Zdislavy

Původně klášterní, po roce 1788 i farní chrám sv. Vavřince a sv. Zdislavy stojí na místě starších svatyní. Gotický kostel, založený spolu s klášterem Zdislavou z Lemberka, byl vypálen husity. Výstavbu dnešního chrámu zahájil v roce 1699 majitel panství Fran-

Z této strany stojí bazilika na umělém náspu

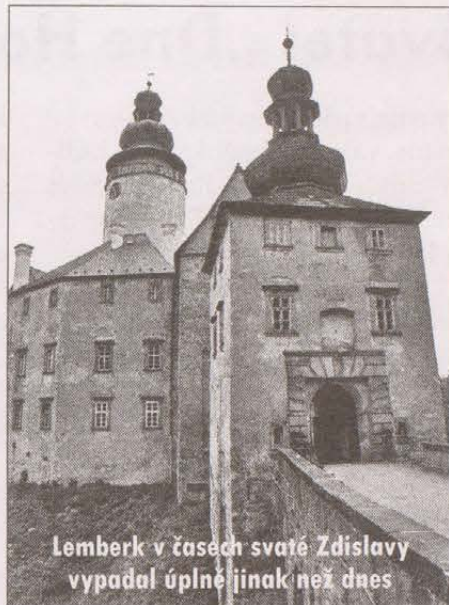
Hrobka s truhlou ukrývající Zdislaviny ostatky

tišek Antonín Berka z Dubé. Projekt vypracoval známý vídeňský architekt Jan Lukáš Hildebrandt a výstavbu řídili italsí stavitelé Bianco a Perini. Při stavbě rozlehlé budovy chrámu musela být překročena středověká městská hradba a naspem rozšířen terén na svahu k Panenskému potoku. Základy stavby jistí pilíře zapuštěné hluboko do země. Náspu i podzemních prací bylo využito k rozšíření krypty a k vybudování tří podlaží katakomb, sahajících až 39 metrů pod úroveň kostela.

Do náměstí je obráceno bohaté průčelí se dvěma věžemi a početnými sochami od J. F. Bienerta z roku 1711 (dominují sv. Vavřinec a sv. Zdislava). Z bohaté vnitřní výzdoby stojí za pozornost na oltáři v první boční kapli umístěná pozdně gotická soška Madony, řezbářská práce z doby před rokem 1510, převzatá ze starého farního kostela. Na témže oltáři jsou v zasklené a uvnitř zlacené skříňce z roku 1908 uloženy ostatky (lebka) sv. Zdislavy, jejíž hrob je v kryptě pod oltářem. Otvor krypty je ohrazen barokní kovanou mříží z roku 1732. V kryptě je také umístěno 24 na mědi malovaných obrázků s výjevy z legendy o sv. Zdislavě, pocházejících z roku 1660. V kryptách byli od 18. století pohřbíváni dominikánští mniši, jsou

Lemberk v časech svatě Zdislavy vypadal úplně jinak než dnes

zde hrobky Berků a pozdějších Pachtů (byla sem uložena i těla tří dělníků, kteří zahynuli při stavbě chrámu). V roce 1996 byl farní kostel povýšen na titul Baziliky minor svatého Vavřince a svatě Zdislavy.

Zajímavé cíle v okolí

Při návštěvě Jablonného máte kromě poutní baziliky možnost navštívit další zajímavá místa: bývalý farní kostel s upravenou věží na rozhlednu, výstavu obrazů M. Doležalové v ambitu kláštera, pramen léčivé vody – Zdislavinu studánku nebo hrad Lemberk, kde Zdislava žila.

Více informací najdete na www.zdislava.cz

Farní pout' koncem května bývá velice hojně navštěvovaná

Zdislavina studánka v sezóně...

...a mimo sezony

JOEL – ohlašovatel „Dne Hospodinova“

Druhý z 12 „malých“ proroků má pro své poslání a prorockou zvěst příznačné jméno. Joel znamená „(jen)Hospodin je Bůh“ a Joelova zvěst důrazně prohlašuje: Jen Hospodin a nikdo jiný je pánem a aktivním určovatelem dějinných událostí. Joelovu konkrétní dobu dokážeme dnes jen těžko časově určit, nicméně se zdá, že prorok pravděpodobně působil někdy kolem bolestných událostí Babylonského exilu. A tak jako každý jiný prorok, i Joel se pohybuje mezi dvěma póly: na jedné straně odhalování a pranýřování nevěrnosti lidu, která má za následek Boží tresty, na straně druhé úžasná zaslíbení naprosté budoucí obnovy.

Joelův Boží trest má jeden sjednocující motiv: pustošivou invazi kobylek. Prorok v mnohých obrazech svého kázání popisuje i velice detailně ničící sílu tohoto hmyzího škůdce. Není ale úplně jednoznačné, zda má opravdu na mysli katastrofální obrovský vpád mračen hladových kobylek, nebo zda spíše na obraze zemědělské pohromy, která čas od času postihovala i Izrael, chce charakterizovat spíše ničící nepřátelské armády rozpínajících se nenasytných říší své doby. Možná nemusíme dělat mezi těmito dvěma názory jasnou oddělovací hranici a chápat prorokovu řeč i jako obraznou i jako značně konkrétní. Nakonec je to vlastní všem prorockým řečem v Bibli, že se v nich obraznost a konkrétní skutečnost vzájemně prolínají. Joelovo proroctví působí jednotně, zdá se, že bylo psáno v krátkém časovém rozmezí a má svou pevnou logickou strukturu, která je určována dvěma hranicemi: tragickou přítomností i blízkou budoucností jako odpovědí Boží na lidskou nevěrnost a neposlušnost – a nadějným výhledem na budoucnost vzdálenou a zároveň v oddanosti Bohu blízkou – na bohaté sdílení Hospodina s každým člověkem vylitím jeho Ducha do srdcí jeho věrných a konečným spravedlivým pokořením všech nepřátel dobra.

Invaze kobylek a zemědělská katastrofa jako Boží trest

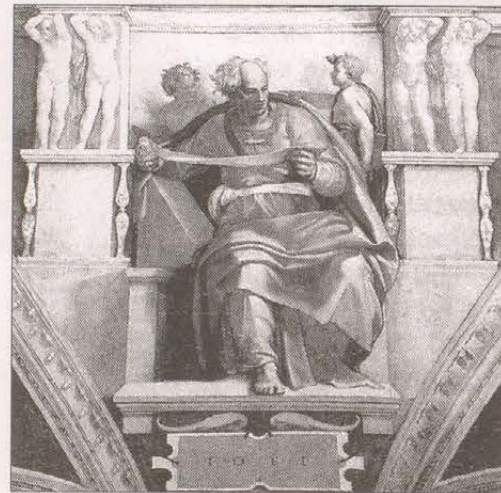
Působivými obraty a slovy popisuje prorok ničící invazi neporazitelného vojska, které má na jedné straně rysy vpádu kobylek, na straně druhé

vlastnosti vpádu nepřátelské vojenské armády. Válečné plenění patřilo vedle přírodních katastrof, dlouhodobého sucha, hladomoru a morových epidemií k projevům Hospodinova hněvu vůči lidu, který porušoval smlouvu s Bohem. Tak můžeme číst v knihách Mojžíšových po slavnostním vyhlášení Hospodinovy smlouvy s Izraelem: „Jestliže však nebudeš Hospodina, svého Boha, poslouchat a nebudeš bedlivě dodržovat všechny jeho příkazy, ... dopadnou na tebe všechna tato zlořečení: ...bude se tě držet mor, ...místo deště dá Hospodin tvé zemi písek a prach, ...budeš svými nepřáteli poražen, ...tvá mrtvola bude pokrmem všemu nebeskému i pozemskému zvířectvu, ... vyseješ na poli mnoho osiva, ale sklidiš málo, neboť to ožerou kobylky, ...všechno tvé stromy a plodiny tvé role napadne hmyz, ...“ Hruzné obrazy zkázy pro národ, který se bude zpronevěřovat smlouvě se svým Bohem. Pro moderního Evropana patrně příliš kruté, avšak pro člověka starověkého, který byl mnohem více konfrontován s různými trápeními, katastrofami a neustálými válkami, to byla stálá, za dveřmi číhající realita. A poněvadž si tehdejší člověk mnohem více uvědomoval svou osudovou svázanost s nadpřirozeným světem, tak právě tato hrozící nebezpečí pro něj byla neklamným znamením Božího hněvu a trestu. Podobně jako v případě „egyptských ran“ je i zde jedním z projevů hněvajících se Hospodina invaze kobylek ničící zemědělskou úrodu.

Všeobecné vylití Ducha Božího na všechnen lid

Třetí kapitola proroctví patří k těm nejkrásnějším v prorocké biblické literatuře: „Vyleji svého ducha na každé tělo. Vaši synové i vaše dcery budou prorokovat, vaši starci budou mít sny, vaši jinoši budou mít prorocká vidění.“ Vize otevřeného nebe s intenzivním sdílením Boha s každým člověkem. Tato nádherná budoucí naděje má však jednu podmínku: „... navraťte se ke mně celým svým srdcem, v postu, s pláčem a žalem. Roztrhněte svá srdce, nejen oděv, navraťte se k Hospodinu,

svému Bohu, ...“ Není divu, že právě toto místo je citováno v Novém Zákoně v souvislosti s prvními letnicemi. Podle prvotních křesťanů se v plné míře uskutečnilo při prvním nezapomenutelném kázání Duchem obdarovaných apoštolů před shromážděným davem,

kteří, ačkoli dosud rozděleni různými jazyky a domovinami, nalézají jednotu pod Babylonskou věží je zde uzdraveno novým sjednocením pod vládou Ducha ukřižovaného a vzkříšeného Krista.

Den Hospodinův s eschatologickou světovou bitvou v údolí Josafat

Jméno údolí (přel. „Hospodin rozsoudil“) upomíná na chystanou bitvu krále Josafata s Amónovci a Moabity, ve které se Hospodinovým zásahem nepřátelé Božího lidu zmateně pobíjejí navzájem, aniž by ublížili i jedinému judskému vojákovi. Judejcům už jen zbude sbírat bohatou kořist po vyhrané bitvě, kterou za ně svedl samotný Hospodin. I prorok Joel líčí poslední všeobšahlou bitvu nepřátelských národů proti vojskům Hospodinovým jako přísný soud nad Bohu se protivícími národy.

Celý tento mohutný a bohatý obraz Boží vlády nad lidskými dějinami může být i inspirací pro nás, moderní lidi, kteří jsme si až příliš zvykli na ono pyšné, Boha vylučující smýšlení, že totiž jsme schopni zajistit si životní štěstí a naději sami, bez nadpřirozené pomoci Boží.